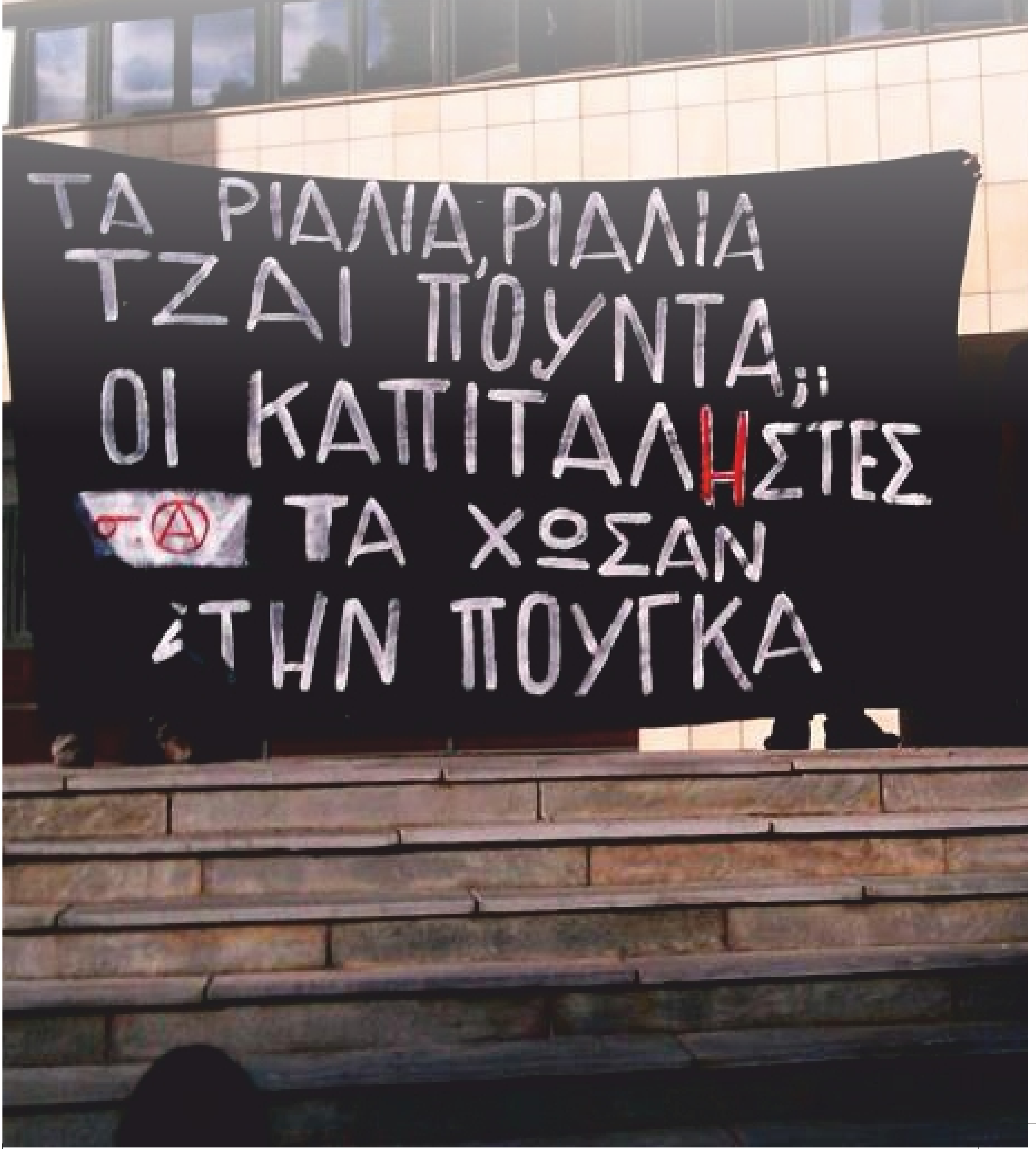
ΕντροπίΑ

Τεύχος 1 / Ιούνιος 2013



Συσπείρωση Ατάκτων

Η ΕΝΤΡΟΠΙΑ αποτελεί ένα συλλογικό εγχείρημα.
Εκδίδεται μέσα από αντιεραρχικές διαδικασίες και σκοπό έχει να παρέμβει και να αναδείξει ανατρεπτικές δυναμικές σε μία σειρά από ζητήματα: ταξικά, οικονομικά, κοινωνικά, κινηματικά, πολιτικά, πολιτισμικά και οικολογικά. Επιχειρεί να εντείνει το διάλογο στο εσωτερικό του ριζοσπαστικού κινήματος, αλλά και να κάνει γνωστούς τους τοπικούς αγώνες σε ένα ευρύτερο κοινό. Είναι κομμάτι των δράσεων που αναπτύσσουμε στην κατεύθυνση της ανατροπής του υπάρχοντος καπιταλιστικού και αστικού συστήματος, αλλά και της οικοδόμησης μιας κοινωνίας αλληλεγγύης, αυτοοργάνωσης, ελευθερίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Θεωρούμε εαυτές και εαυτούς ως κομμάτι του ευρύτερου κινήματος ρήξης με το υπάρχον μοντέλο οργάνωσης της κοινωνίας. Αντλώντας από την παγκόσμια και τοπική εμπειρία θα προσπαθήσουμε να συμβάλουμε τόσο στο διάλογο όσο και στις δράσεις που σκοπό έχουν τον οραματισμό και τον αγώνα για μια κοινωνία αυτοοργάνωσης, αυτοθέσμησης, αλληλεγγύης.

Η προσπάθεια μας αυτή λαμβάνει σοβαρά υπόψη την συστηματική διαταραχή της περιβαλλοντικής ισορροπίας από τον άνθρωπο, θεωρώντας την “οικολογία” μια ιδιαιτέρως ευαίσθητη πτυχή της σημερινής πραγματικότητας.

Η συγκυρία που διανύουμε είναι αρκετά κρίσιμη. Από τις δυναμικές που θα υπάρξουν αυτή την περίοδο θα εξαρτηθεί αν το καθεστώς έκτακτης ανάγκης με τους διορισμένους κυβερνήτες, τις στρατιωτικές επεμβάσεις, την καταστολή και την κατάλυση των κοινωνικών κατακτήσεων θα επεκταθεί, ή αν οι αντιστάσεις που αναπτύσσονται σε παγκόσμιο επίπεδο θα καταστούν αποτελεσματικές και ικανές για να ανακοπεί και να ανατραπεί το κυρίαρχο σύστημα.

Πιστεύουμε ότι απέναντι σε αυτή τη διεθνή μορφή ολοκληρωτισμού που έχουμε να αντιμετωπίσουμε, οι αγώνες πρέπει να είναι πολύμορφοι και πολυεπίπεδοι.γιατί οι καπιταλιστικές, πατριαρχικές και ιεραρχικές σχέσεις κυριαρχούν σε κάθε πτυχή της ζωής μας και σε κάθε σταγόνα του ανθρωπίνου πνεύματος.

Η ριζοσπαστική κοινότητα λοιπόν ξεκινώντας πρώτα-πρώτα εσωτερικά οφείλει να πολεμήσει κάθε σχέση ιεραρχική, σεξιστική, ρατσιστική, εθνική, γιατί αυτές είναι σχέσεις που επιτρέπουν στο σύστημα να υπάρχει και να αναπαράγεται. Παράλληλα όμως, ως ελευθεριακό κίνημα πρέπει να απαλλαγούμε από αστικές-φιλελεύθερες νοοτροπίες και επιρροές που αφαιρούν από τη σύγκρουση τον ταξικό της χαρακτήρα και μειώνουν την αντισυστημική πάλη σε μια απλή διεκδίκηση περισσότερων δικαιωμάτων χωρίς ουτοπικό οραματισμό.

Η περιοχή μας λόγο των φυσικών της πόρων βρίσκεται, για δεκαετίες τώρα, στο μάτι του κυκλώνα. Ο ανταγωνισμός για κυριαρχία στην περιοχή έχει οδηγήσει σε αλλεπάλληλους πολέμους και συγκρούσεις . Τα ολοκληρωτικά μετααποικιακά καθεστώτα που δημιουργήθηκαν κάθε άλλο παρά εκπροσωπούν τα συμφέροντα των λαών τους. Είμαστε αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες με κάθε κίνημα που αγωνίζεται προς την κατεύθυνση της κοινωνικής απελευθέρωσης και χειραφέτησης τόσο από τους ντόπιους όσο και από τους ξένους κυριάρχους.

Η ίδια η Κύπρος είναι μια από τις πιο στρατιωτικοποιημένες περιοχές του πλανήτη. Τα άτομα που ζούμε εδώ, εγκλωβισμένα για δεκαετίες στην εθνική σύγκρουση, επιτρέψαμε στις ελίτ να ασκήσουν την εξουσία τους και να υλοποιήσουν τα συμφέροντά τους στην ευρύτερη περιοχή χωρίς να αντιμετωπίσουν ιδιαίτερες αντιστάσεις. Είναι σημαντικό η ηγεμονία του εθνικισμού να σπάσει. Θα είμαστε ενεργά παρούσες και παρόντες σε κάθε προσπάθεια αποκαθήλωσής του.

Παράλληλα, η εκμετάλλευση εργατριών και εργατών από άλλες χώρες έχει δημιουργήσει νέα δυσμενή δεδομένα σε βάρος των εργαζομένων. Στους αγώνες για μια κοινωνία ισότητας δεν χωρούν αποκλεισμοί με βάση τον τόπο καταγωγής ή άλλες κατασκευασμένες ταυτοποιήσεις. Οι μετανάστριες και οι μετανάστες ως το πιο καταπιεσμένο κομμάτι της κοινωνίας μας είναι εν δυνάμει συνομιλήτριες/τές, σύμμαχες/οι. Πρέπει να ξεφύγουμε από λογικές φιλανθρωπίας απέναντι τους και να αναζητήσουμε τρόπους ουσιαστικής πολιτικής ισότιμης συνεργασίας.

Η πόλη ως το κατεξοχήν πεδίο της δράσης μας αντικατοπτρίζει ό,τι συμβαίνει στο ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον. Ο εθνικός διαχωρισμός της, η εισβολή από το μεγάλο κεφάλαιο που απειλεί να τη μετατρέψει σε πόλη βιτρίνα, “καθαρή” από στοιχεία που “ενοχλούν,” η εκκλησία που ως μεγαλοιδιοκτήτης έχει τους δικούς της στόχους για “ανάπτυξη,” είναι παράγοντες που δημιουργούν για μας ένα προκλητικό τοπίο δράσης, στο οποίο σκοπεύουμε να παρέμβουμε δημιουργικά εκφράζοντας και πραγματώνοντας τις δικές μας προτάσεις για **κοινωνίες οργανωμένες έξω από ιεραρχικούς, καπιταλιστικούς και σεξιστικούς θεσμούς και λογικές, στη βάση της αυτοοργάνωσης, της κοινωνικής αλληλεγγύης, της κολλεκτιβικότητας και της ελευθεριότητας.**

Κανένα μνημόνιο για τις ζωές μας

«…Εξαρτάται λοιπόν από τι σκοπιά αντιμετωπίζεται η κρίση: Ο γιατρός εξετάζει την κρίση από την σκοπιά της δυνατότητας ανάκαμψης, ο νεκροθάφτης εξετάζει την κρίση με κάτι διαφορετικό στο μυαλό του. Η κρίση του καπιταλισμού έχει ιδιαίτερη σημασία για τους εν δυνάμει νεκροθάφτες του…»
John Holloway

Στην Κύπρο βρισκόμαστε ακόμα στην αρχή μιας περιόδου ύφεσης η οποία θα επισφραγιστεί με την υπογραφή του μνημονίου.

Η ύφεση αυτή θα είναι βαθιά και παρατεταμένη καθώς έχει να κάνει με απόπειρα μετασχηματισμού του καπιταλιστικού συστήματος σε παγκόσμια κλίμακα. Ο μετασχηματισμός αυτός σχετίζεται άμεσα με τα δομικά αδιέξοδα του συστήματος τα οποία κατά καιρούς κορυφώνονται δημιουργώντας εκρηκτικές κοινωνικές συνθήκες.

Η απόπειρα διαχείρισης της συστημικής κρίσης με "θεραπείες σοκ" στις οποίες τα χαμηλά κοινωνικό-οικονομικά στρώματα καλούνται να πληρώσουν τις ζημιές του κεφαλαίου, είναι κάτι που δοκιμάστηκε επανειλημμένα από τους νεοφιλελεύθερους "ειδήμονες" τις τελευταίες δεκαετίες, με ολέθρια αποτελέσματα για την κοινωνία.
Το μνημόνιο ως η "απόλυτη συνταγή εξόδου από την κρίση" προωθεί με ένα λεπτομερή τρόπο την συνταγή της θεραπείας σοκ.

Βλέπουμε προς αυτή την κατεύθυνση να επιστρατεύονται κάθε λογής εκβιασμοί τρομοκρατία και φοβέρες . Μ.Μ.Ε. πολιτικοί και τεχνοκράτες ενορχηστρωμένα και χωρίς τσίπα ντροπής προσπαθούν να μας πείσουν ότι για την κρίση φταίνε οι μισθοί αλλά και ότι άλλο κερδήθηκε με πολλές θυσίες από τους εργαζόμενους τις περασμένες δεκαετίες.

Συνειδητά αρνούμαστε την λογική της διαπραγμάτευσης του μνημονίου όχι μόνο γιατί οι όροι του συμβολαίου δεν είναι συμφέροντες αλλά κυρίως γιατί μια διαπραγμάτευση του μνημονίου έρχεται να επισφραγίσει την διαλεκτική σχέση αφέντη-δούλου.

Η απαίτηση δήλωσης υποταγής μέσω του μνημονίου είτε αυτό προέρχεται από την τρόικα είτε από την κυβέρνηση, διασφαλίζει στον καπιταλισμό την συναίνεση των κρατών και του πολιτικού συστήματος για μια διαχείριση της κρίσης προς όφελος των καπιταλιστών. Πιστεύουμε ότι κάθε υποβολή "εναλλακτικής" προς το μνημόνιο πρότασης είναι παραδοχή της ανάγκης ύπαρξης μνημονίου αλλά και αποδοχή ευθύνης της εργατικής τάξης για την κρίση.

Εμείς τέτοια διαπιστευτήρια δεν θα δώσουμε.

Θα αναμετρηθούμε και σε αυτή την συγκυρία με το υπάρχον προτάσσοντας την ασίγαστη επιθυμία μας να ζήσουμε πέρα από τις μαθηματικές προβλέψεις των οικονομολόγων, πέρα από τις πολιτικές μεθοδεύσεις των κάθε λογής εξουσιαστών.

Θα είμαστε στο πλευρό όσων δεν θα δεχτούν τα επερχόμενα μέτρα μοιρολατρικά και θα συμπαρασταθούμε σε κάθε κοινωνικό αγώνα υπεράσπισης των κοινωνικών κεκτημένων.

Θα εξακολουθήσουμε να εργαζόμαστε για την πλήρη ανατροπή του καπιταλισμού και όχι για τον μετασχηματισμό του

Αναγνωρίζουμε τις πολλές αδυναμίες και τα κενά που χαρακτηρίζουν τον κυπριακό αντιεξουσιαστικό χώρο, η στιγμή ωστόσο αποβαίνει κρίσιμη ως προς το να αρθρωθεί λόγος και να γίνει πράξη ο αγώνας μας για αλληλεγγύη και αντίσταση . Δεν θα χαθούμε στις πολλές μεταφράσεις του τι είναι κρίση μέσα από τις ματιές των οικονομολόγων και των κάθε λογής ειδημόνων. Τα μαθηματικά και οι στατιστικές είναι φτωχές και πολύ «σχετικές» για να μετρήσουν το εύρος του κοινωνικού μαρασμού, την φτωχοποίηση των λαϊκών στρωμάτων, την οδύνη και τον ξεπεσμό του σημερινού ανθρώπου. Η κατανόηση του τι είναι κρίση περνά μέσα από τις δικές μας κρίσεις, λαμβάνει υπόψη τις αντικειμενικές συνθήκες που την γεννούν και δίνει έμφαση στις μορφές αγώνα που μπορούν να πάρουν θέση, ούτως ώστε να καταπολεμηθεί όχι η κρίση αλλά ο ίδιος καπιταλισμός που τις παράγει και τις θρέφει.



7 Νοεμβρίου 2012

Η Γάζα είναι και δική μας υπόθεση



Για άλλη μια φορά το Ισραηλινό κράτος επιτίθεται ανηλεώς στην Γάζα. Η καταδίκη βεβαίως της επίθεσης είναι αυτονόητη.

Οι στρατιωτικές επιχειρήσεις ενάντια στον πληθυσμό της Γάζας είναι μόνο μέρος μιας συνολικά απαράδεκτης κατάστασης που έχει επιβάλει στην περιοχή το κράτος του Ισραήλ.

Τον Ιούνιο του 2007 η ισραηλινή κυβέρνηση αποφάσισε να ενδυναμώσει τον αποκλεισμό της περιοχής αυτής, η οποία ήταν ήδη σοβαρά «ελεγχόμενη».

Η Λωρίδα της Γάζας έχει χαρακτηριστεί από τότε ως η μεγαλύτερη ανοικτή φυλακή στον κόσμο καθώς είναι μόνιμα αποκλεισμένη από ξηρά, θάλασσα και αέρα από την πανίσχυρη πολεμική μηχανή του Ισραήλ. Το ενάμιση εκατομμύριο κατοίκων της ζει κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες.

Ενδεικτικά αναφέρουμε ***κάποια αποτέλεσμα της επιβολής αυτής της διαστροφής:***

34% του πληθυσμού (και το ήμισυ των νέων) είναι στην ανεργία.

80% του πληθυσμού εξαρτάται από την επισιτιστική βοήθεια.

Το ΑΕΠ ανά κάτοικο ήταν το 2011, 17% χαμηλότερο από το 2005 (με σταθερούς όρους).

Το 2011, έβγαινε από τη Γάζα μόνο ένα φορτηγό τη μέρα φορτωμένο με προϊόντα προς εξαγωγή,

35% της καλλιεργήσιμης γης και 85% των αλιεύσιμων υδάτων είναι μερικώς ή πλήρως μη προσβάσιμα στους κατοίκους της Γάζας αμέσως μετά την επιβολή των ισραηλινών περιορισμών.

85% των σχολείων είναι αναγκασμένα να λειτουργούν σε διπλή βάρδια –μία πρωινή και μία απογευματινή- λόγω του υπερπληθυσμού.

Σε ένα από τα κορυφαία ιατρικά περιοδικά του κόσμου, το Lancet , ή Γάζα περιγράφεται ως «κάτι σαν εργαστήριο για την απουσία της αξιοπρέπειας», «Η συνεχής επιτήρηση από τον ουρανό, η συλλογική τιμωρία μέσω του αποκλεισμού και της απομόνωσης, η εισβολή σε σπίτια και επικοινωνίες, καθώς και οι περιορισμοί για εκείνους που προσπαθούν να ταξιδέψουν, καθιστούν δύσκολο να ζήσει κανείς μια αξιοπρεπή ζωή στη Γάζα».

Η Γάζα μας αφορά για δύο πολύ σημαντικούς λόγους :

Το μοντέλο αυτοδιοικούμενου στρατοπέδου συγκέντρωσης που εφαρμόζεται εκεί φαντάζει για πολλούς ιδανικό για εφαρμογή και σε άλλες “ατίθασες” περιοχές. Σε μια περίοδο συστημικής κρίσης και καθώς οι ταραχές και εξεγέρσεις θα πληθαίνουν οι υπό επιτήρηση περιοχές των μνημονίων θα μοιάζουν όλο και περισσότερο με την Γάζα.

Το κυπριακό κράτος διάλεξε ως στρατηγικό εταίρο στην περιοχή το Ισραήλ ενώ παράλληλα η τουρκική κυβέρνηση βρίσκεται σε μια συνεχή ένταση με το Ισραήλ για το Παλαιστινιακό. Η συμμαχία λοιπόν με το Ισραήλ δεν είναι μια αθώα ενεργειακή συνεργασία όπως θέλει να παρουσιάζεται. Είναι μια συνεργασία βασισμένη στον αποκλεισμό και βεβαίως αυξάνει την ένταση και περιπλέκει την κατάσταση τόσο στο Κυπριακό όσο και στο Παλαιστινιακό.

Η διακυβέρνηση Χριστόφια δεν θα μπορούσε να κάνει χειρότερη επιλογή σε μια εποχή μάλιστα που το Ισραήλ θέλει να παρασύρει Η.Π.Α. και Ε.Ε. σε ένα πόλεμο εναντίον του Ιράν αλλά και σε μια εποχή που το Ισραήλ είναι πιο απομονωμένο από ποτέ. Αν λέγαμε ότι αναμένουμε διορθωτικές κινήσεις από την κυβέρνηση θα ήταν ψέμα. Περιμένουμε ωστόσο σήμερα που το κράτος επιτήρησης και καταστολής επεκτείνεται δυτικά, σήμερα που ένας τρίτος κόσμος γεννιέται στην καρδιά του πρώτου, να κατανοηθεί επιτέλους ότι οι αγώνες για κοινωνική δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια σε όποιο μέρος του κόσμου και αν διεξάγονται αφορούν και επηρεάζουν όλους μας.

Επίσης θεωρούμε αναγκαίο να σημειώσουμε ότι το θρησκευτικό και εθνικιστικό μίσος και ο φαύλος κύκλος αντιπαραθέσεων που προκαλεί δεν είναι σύμμαχος αλλά εχθρός της ενιαίας τάξης των καταπιεσμένων.

24 Νοεμβρίου 2012

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΒΙΛΛΑ ΑΜΑΛΙΑΣ

Στην Ελλάδα μπορούμε να δούμε πλέον καθαρά τα σχέδια της κυριαρχίας για την περιοχή μας και για τους ανθρώπους που ζουν εδώ. Η δημιουργία ενός τρίτου κόσμου μέσα στον πρώτο είναι πλέον μια πραγματικότητα καθώς η φτωχοποίηση εκατομμυρίων ανθρώπων είναι η μόνη επιλογή που προωθείται. Είναι για αυτό που η αντίσταση στην Ελλάδα είναι σημαντική και αφορά όλους μας.

Η εισβολή δυνάμεων καταστολής στη Βίλλα Αμαλίας , μια από τις παλαιότερες καταλήψεις στην Αθήνα με σημαντική και πολύπλευρη δράση , αποτελεί την συνέχεια των επιθέσεων που δέχονται τέτοιοι χώροι αυτοοργάνωσης και κοινωνικής αντίστασης σε όλη την Ελλάδα. είτε από φασίστες είτε από δυνάμεις καταστολής.

Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους συλληφθέντες και σε όλους όσους αντιστέκονται και κοινοποιούμε το κείμενο ανακοίνωση των καταληψιών ως ελάχιστη συμβολή στην σκληρή μάχη που δίνουν.

24 Δεκεμβρίου 2012



Το ΕΛΑΜ σε μια επίδειξή προεκλογικού κομπλεξισμού καλεί σε πορεία προς την εκκλησία Φανερωμένης



Οι εκλογές πλησιάζουν και ενώ η καπιταλιστική κρίση οργιάζει το σενάριο της ασυδοσίας αναρχικών και αλλοδαπών που ασελγούν εις βάρος του ιστορικού ναού φαίνεται να πουλά, υποβασταζόμενο από τα media που μιλούν συχνά τελευταία για γνωστούς άγνωστους παραβατικούς που λυμαίνονται την πλατεία.

Για μας η κάθε συνάντηση με ανθρώπους που διακηρύσσουν την κατηγοριοποίηση του ανθρώπου βάση χρώματος εθνικότητας και θρησκείας, αποτελεί ανοικτή πρόκληση, πόσο μάλλον όταν αυτή η συνάντηση παίρνει θέση στην Φανερωμένη, ένα χώρο που ο κόσμος του τον καθιέρωσε ως έδαφος ελεύθερης κοινωνικής δράσης απαλλαγμένο από οποιαδήποτε ρατσιστικά και εθνικιστικά σύνδρομα.

Το ΕΛΑΜ ακολουθώντας το παράδειγμα των Χρυσαυγιτών ομοϊδεατών του επιδίδεται σε ένα παιχνίδι εντυπώσεων που στόχο έχει να τραβήξει τα φώτα της δημοσιότητας ενόψει εκλογών. Σε περιόδους βαθιάς οικονομικής ύφεσης και αμφισβήτησης των πολιτειακών θεσμών, το πλασάρισμα της ιδέας του εσωτερικού εχθρού των και των «εθνικών ιδεωδών» στόχο έχει τους απογοητευμένους και χτυπημένους από την κρίση ψηφοφόρους, αυτούς που ψάχνουν για τους φταίχτες της δυστυχίας τους. Είναι ακριβώς η ίδια γκεμπελική μέθοδος που χρησιμοποίησε το ναζιστικό καθεστώς για να εξουδετερώσει τους αντιφρονούντες και να αναρριχηθεί «δημοκρατικά» στην εξουσία.
Είναι γι' αυτό τον λόγο, που ο κάθε ελεύθερα σκεπτόμενος άνθρωπος οφείλει να σταθεί εμπόδιο στις μεθοδεύσεις τους…

15 Ιανουαρίου 2013

Για την γενική απεργία στην Ελλάδα



Μαζικές ήταν και αυτή τη φορά οι διαδηλώσεις σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Ηράκλειο και άλλες πόλεις της Ελλάδας τη μέρα της γενικής απεργίας. Δεκάδες χιλιάδες κόσμου έφτασε η συμμετοχή με τα μπλοκ των απεργών να δίνουν το μήνυμα ότι επιμένουν και αντιστέκονται ενάντια στην πολιτική της εξαθλίωσης, των μνημονίων, των επιστρατεύσεων και της καταστολής. Την ίδια στιγμή που το κεφάλαιο, η ΕΕ και η τρικομματική κυβέρνηση χτυπάν κάθε κατάκτηση του κόσμου της εργασίας, τα ΜΜΕ φροντίζουν να σπιλώνουν όποιον τολμά να σηκώσει κεφάλι και οι δολοφονικές φασιστικές συμμορίες σπέρνουν τον τρόμο και το ρατσισμό ανενόχλητα, η μαζική συμμετοχή του κόσμου στις απεργιακές κινητοποιήσεις δείχνει πως δεν είπαμε ακόμα την τελευταία μας λέξη. Όσο θα επιστρατεύουν τους απεργούς, όσο θα βυθίζουν έναν ολόκληρο λαό στη μιζέρια και τη φτώχεια, όσο θα ξεπουλάν τον πλούτο που παράγουμε, όσο θα χτυπάν τα κεκτημένα μας τόσο θα πεισμώνουμε στο δρόμο της ανυπακοής. Για τη δουλειά, για την παιδεία, για την υγεία, τον πολιτισμό, για το λεωφορείο, τη φύση, το δικαίωμα στην έκφραση, για το σήμερα και το αύριο, για την αξιοπρέπεια, την αλληλεγγύη για όλους εμάς, διαλέγουμε το δρόμο του αδιαπραγμάτευτου αγώνα μέχρι τέλους.

Στέλνουμε μήνυμα αλληλεγγύης στον αγωνιζόμενο ελληνικό λαό μα πάνω από όλα δεσμευόμαστε να δείξουμε την έμπρακτη αλληλεγγύη μας συμβάλλοντας στην όξυνση του αγώνα και εδώ στην Κύπρο ενάντια σε κάθε διαχειριστή αυτής της πολιτικής, χωρίς καμία αυταπάτη ότι ο δεύτερος γύρος εκλογών την ερχόμενη Κυριακή μπορεί ποτέ να σημάνει ένα καλύτερο αύριο. Στους αγώνες του σήμερα και σ' αυτούς που θα δώσουμε είμαστε όλοι μαζί.

Αγώνας- Αντίσταση- Ανυπακοή- Αλληλεγγύη
Ταξικό μποϊκοτάζ στις εκλογές.
Κοινωνική αυτοοργάνωση για την ανατροπή μέχρι τέλους.

20 Φεβρουαρίου 2013



Για την επίθεση εναντίον του Κουρδικού πολιτιστικού κέντρου

Παρασκευή, 15 Φεβράρη στη Λεμεσό. Κούρδοι πραγματοποιούν πορεία για τον φυλακισμένο ηγέτη τους Αμπντουλάχ Οτσαλάν.

Τρεις Κύπριοι σε αυτοκίνητο άρχισαν να προκαλούν, με αποτέλεσμα οι Κούρδοι να αντιδράσουν. Μετά από εμπλοκή των δυνάμεων καταστολής οι τρεις απομακρύνθηκαν. Ωστόσο μετά το τέλος της πορείας 100 ροπαλοφόροι επιτέθηκαν με βόμβες μολότοφ στο πολιτιστικό κέντρο ¨Θεόφιλος¨ των Κούρδων . Παρά την άμεση αντίδραση των Κούρδων το πολιτιστικό κέντρο υπέστη σοβαρές ζημιές.

Ακόμη μια απλή επανάληψη της δεδομένης καταδίκης μας και της βαθύτατης απέχθειας μας προς τέτοια φασιστικά φαινόμενα και υποκείμενα σίγουρα δεν είναι αρκετή. Γιατί οι πράξεις είναι αυτές που μετράνε πλέον και όχι τα λόγια.

Είτε η επίθεση έγινε από "απλούς" χούλιγκαν είτε από μια οργανωμένη φασιστική ή εθνικιστική συμμορία είτε από συνδυασμό όλων αυτών το συμπέρασμα είναι ένα: Βρισκόμαστε μπροστά σε μια επικίνδυνη κλιμάκωση της ρατσιστικής βίας. Το φασιστικό δηλητήριο των νεοναζί, συνεπικουρούμενο από τα ΜΜΕ, τους πολιτικούς και την εκκλησία, διαχέεται γοργά σε μια κοινωνία κρίσης και παρακμής η οποία είναι έτοιμη να δεχτεί το όποιο κυνήγι στηθεί εναντίων πιθανών ή απίθανων "ανταγωνιστών".

Δεν θα κάνουμε ότι ξαφνιαζόμαστε. Το φαινόμενο είναι γνωστό και επαναλαμβανόμενο σε πολλές περιοχές του πλανήτη μας.

Σε συνθήκες κρίσης του καπιταλισμού όπως αυτές που ζούμε, οι περιθωριοποιημένοι και απροστάτευτοι πρόσφυγες μετανάστες άνεργοι άστεγοι κλπ στοχοποιούνται από τους κυριάρχους ως οι εσωτερικοί παράγοντες της κρίσης αποπροσανατολίζοντας την κοινωνία από τους πραγματικούς υπαίτιους για την πείνα, την ανέχεια, την εξαθλίωση και τις μνημονιακές συμβάσεις .

Είναι και για αυτό το λόγο άλλωστε που όλοι οι παράγοντες του διεφθαρμένου πολιτικού συστήματος, δρώντας ως εγκάθετοι των καπιταλιστών, προωθούν άμεσα ή έμμεσα τον ρατσισμό και εθνικισμό.

Εμείς δηλώνουμε ξανά:

Η απάντηση στη φασιστική βαρβαρότητα μπορεί και πρέπει να είναι η αλληλεγγύη μεταξύ των καταπιεσμένων, ντόπιων και «ξένων». Δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε.

Να αυτο-οργανωθούμε μαζί στις γειτονιές, τους χώρους εργασίας, στις πόλεις μας. Μαζί να διαλύσουμε τον φασιστικό καρκίνο αλλά και τον κακοήθη όγκο στον εγκέφαλο της ανθρωπότητας που ονομάζεται ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ.

20 Φεβρουαρίου 2013

Ούτε το κούρεμα Ούτε τον κουρέα – Σημειώσεις για την συγκυρία



- Το κούρεμα των καταθέσεων και τα άλλα μνημονιακά μέτρα που έρχονται δεν μπορούν να εξηγηθούν μέσα από το πρίσμα της καλής ή κακής διαχείρισης της οικονομίας. Μόλις μια βδομάδα πριν εξάλλου η διακυβέρνηση του τόπου ήταν στα χέρια του αριστερού ΑΚΕΛ, το οποίο δέχτηκε και προώθησε μνημονιακούς νόμους χωρίς καν να έχει συμφωνήσει το τελικό μνημόνιο και χωρίς φυσικά να πάρει λεφτά από το πολυδιαφημιζόμενο δάνειο. Η μεγάλη απογοήτευση του κόσμου για την οικονομική κατάντια εκφράστηκε στις τελευταίες εκλογές με την ανάδειξη του ΔΗΣΥ στην εξουσία.

- Η κοινωνικοποίηση των ζημιών εις βάρος των μικροκαταθετών δεν πρέπει να μας εκπλήσσει. Η νεοφιλελεύθερη λογική απαιτεί κατάργηση των κοινωνικών κατακτήσεων, ιδιωτικοποιήσεις του δημόσιου πλούτου και την ανά πάσα στιγμή κάλυψη των ζημιών του κεφαλαίου από τους εργαζόμενους.

- Πολύ σύντομα φάνηκε ότι ο Αναστασιάδης αδυνατούσε να σταθεί στο ύψος των προεκλογικών του δεσμεύσεων και να πείσει τους νεοφιλελεύθερους “φίλους του” στην Ευρώπη να στηρίξουν τις πολιτικές που ο ίδιος είχε εξαγγείλει. Η αναμενόμενη στήριξη προς τις τοπικές ελίτ στην οποία προσδοκούσε ο Αναστασιάδης προσέκρουσε στα συμφέροντα των ισχυρότερων υπερεθνικών ελίτ οι οποίες στόχευσαν την οικειοποίηση του εγχώριου πλούτου. Το κούρεμα του συνόλου των καταθέσεων ήταν μια απέλπιδα προσπάθεια της κυβέρνησης να περιορίσει τις απώλειες του ντόπιου κεφαλαίου του οποίου τα συμφέροντα και εκπροσωπεί.

- Το επόμενο διάστημα το κράτος επιστρατεύοντας διάφορες στρατηγικές θα αποπειραθεί να απορροφήσει τους κοινωνικούς κραδασμούς: θα επικαλεστεί το εθνικό συμφέρον, την προοπτική του φυσικού αερίου και για όσους δεν μασάνε την ωμή καταστολή στο όνομα του νόμου και της τάξης.

- Όπως φάνηκε από τις πρώτες συγκεντρώσεις κατά του νομοσχεδίου για το κούρεμα των καταθέσεων, οι αντιδράσεις προέρχονται από όλο το πολιτικό φάσμα . Εμείς, ως μέρος του ευρύτερου αντιεξουσιαστικού χώρου, δεν θεωρούμε οποιαδήποτε αρχή ικανή να διαχειρίζεται τις ζωές μας. Δεν ταυτιζόμαστε de facto με οποιονδήποτε αρθρώνει αντιμνημονιακό λόγο ούτε θεωρούμε ότι μπορεί να υπάρξει οποιαδήποτε κοινωνικά δίκαιη λύση μέσα στο υφιστάμενο καπιταλιστικό σύστημα. Η σημερινή συστημική κρίση είναι για μας ένα ακόμη πεδίο δράσης για την ανάπτυξη ενός κοινωνικού κινήματος ανατροπής. Θα συνεργαστούμε λοιπόν με όσες και όσους προσανατολίζονται προς αυτή την προοπτική.

19 Μαρτίου 2013

ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΒΑΘΙΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕ ΤΟΝ... ...ΔΕ ΘΑ ΠΕΘΑΝΕΙ ΜΟΝΟΣ, ΤΣΑΚΙΣΕ ΤΟΝ

Αν οι παρακρατικές, φασιστικές συμμορίες του ΕΛΑΜ και της Χρυσής Αυγής νομίζουν πως θα φοβίσουν τον κόσμο της αμφισβήτησης, τη νεολαία, τους μετανάστες και όποιον αγωνίζεται σ' αυτόν τον τόπο, είναι βαθιά γελασμένες. Το μαζικό κίνημα και οι αντικαπιταλιστικές δυνάμεις θα τους πετάξουν στα απόβλητα της ιστορίας άλλη μια φορά μέσα από τους αγώνες για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων, των ελευθεριών, της διαφορετικότητας, της αλληλεγγύης και του δημόσιου χώρου.

Η προκλητική εμφάνιση πριν δύο εβδομάδες θρασύδειλων μελών του ΕΛΑΜ με μπλούζα της Χρυσής Αυγής σε καφενείο της Πλατείας Φανερωμένης στη Λευκωσία δε θα μπορούσε παρά να λάβει δυναμική αντιφασιστική απάντηση. Όταν έγινε αντιληπτή η παρουσία τους, αρκετός κόσμος που βρισκόταν στο χώρο της πλατείας απομόνωσε και έδιωξε τους ΕΛΑΜήτες φωνάζοντας αντιφασιστικά συνθήματα και δείχνοντας ουσιαστικά πως δεν υπάρχει καμία ανοχή στους πολιτικούς εκφραστές του ναζισμού. **Γιατί έγιναν όλα αυτά; Γιατί επιτέθηκε έτσι μια μερίδα κόσμου ενάντια στους <<θαμώνες>> του καφενείου με την μπλούζα της Χρυσής Αυγής; Δεν είναι δημοκρατικό δικαίωμα να φοράει ο καθένας ότι θέλει και να πίνει τον καφέ του όπου θέλει; Γιατί ξεσηκώθηκε τέτοια φασαρία;**



Για μας ο αντιφασιστικός αγώνας δεν είναι μια στείρα επίκληση στο δημοκρατικό συναίσθημα και μόνο. Δεν είναι ο συμψηφισμός των <<άκρων>>, ο θρίαμβος της αστικής δημοκρατίας και ο καθωσπρεπισμός μιας κοινωνίας που κοιτά αμέτοχη το έγκλημα πλάι της. Για μας αντιφασισμός σημαίνει καθημερινή μάχη στη δουλειά, το σχολείο και τη γειτονιά ενάντια στους υπερασπιστές της ναζιστικής φρίκης. Σημαίνει κόπο για να κερδίσουν στην κοινωνία οι τάσεις χειραφέτησης, για να κερδίσει ένας άλλος πολιτισμός, της αλληλεγγύης και της συντροφικότητας. Σημαίνει πείσμα για την οικοδόμηση μιας κοινωνίας ελεύθερης από τα υλικά και ιδεολογικά δεσμά του μίσους και της φασιστικής κτηνωδίας. Σημαίνει επιμονή και μεράκι για το δημόσιο χώρο, για την ελεύθερη σκέψη για την ανθρώπινη συναναστροφή στην πλατεία, το δρόμο, τη γειτονιά. Η Πλατεία Φανερωμένης, όπως και οποιαδήποτε γειτονιά δεν μπορεί παρά να αποκλείει και να απομονώνει αυτούς που θέλουν ουσιαστικά να τσακίσουν έναν τέτοιο κόσμο, αυτούς που επιτίθενται σε μετανάστες, αριστερούς, αναρχικούς, ομοφυλόφιλους, διαφορετικούς σκύβοντας παράλληλα το κεφάλι στους εργοδοτικούς και κρατικούς μηχανισμούς. Η απάθεια και η ανοχή σε τέτοιες προκλήσεις οδηγεί στη νομιμοποίηση της σκέψης και δράσης των φασιστών και αργά ή γρήγορα μας κάνει να συνηθίζουμε το <<πρόσωπο του τέρατος>>.

Βρισκόμαστε σε μια περίοδο που τόσο η όξυνση της κρίσης όσο και οι πρώτες κινητοποιήσεις των εργαζομένων περιγράφουν το τοπίο στην Κύπρο. Σε μια τέτοια περίοδο ο αγώνας ενάντια στα μέτρα, τη φτώχεια, τις απολύσεις και τις περικοπές δεν μπορεί παρά να είναι δεμένος με τον πολιτισμό και τις αξίες εκείνες που περιγράφουν την κοινωνία και τον άνθρωπο μακριά από τις στρεβλώσεις του εθνικισμού, του ρατσισμού, της ομοφοβίας, του μισογυνισμού και της μιλιταριστικής κουλτούρας. Ακόμα σε ένα τέτοιο πλαίσιο, όπου η επέλαση του κεφαλαίου είναι πιο έκδηλη από ποτέ, η πόλη και οι γειτονιές της γίνονται και θα γίνονται πρόσφορο έδαφος κερδοφορίας για τους ιδιοκτήτες γης σε συνεργασία με την τοπική αυτοδιοίκηση και τους επιχειρηματίες. Η πλατεία Φανερωμένης έχει μπει από καιρό στο στόχαστρο των σχεδίων <<ανάπτυξης>> που θέλουν το δημόσιο χώρο αποστειρωμένο για καταναλωτική και τουριστική δραστηριότητα με ταυτόχρονο στόχο την άνοδο των αξιών γης και την υπεραξία στα χέρια των ιδιοκτητών. Σε αυτό το κλίμα, ο κυρίαρχος πολιτικός λόγος φροντίζει να προλειαίνει το έδαφος της <<εκκαθάρισης>> από τον κόσμο που δρα, συναναστρέφεται, συχνάζει και συγκεντρώνεται στην πλατεία προσδίδοντάς του περιθωριακά χαρακτηριστικά. Σειρά έχουν οι γειτονιές των μεταναστών, τα πολιτικά στέκια και άλλοι ελεύθεροι χώροι.

Οι φασιστικές συμμορίες ζουν και αναπνέουν μέσα από την πρόκληση, την επίδειξη δύναμης στον αδύναμο και τις παρακρατικές συμμαχίες με το ίδιο το σύστημα. Δε θα τους περάσει! Όπως δεν τόλμησαν να εμφανιστούν στις μαζικές κινητοποιήσεις του λαού την προηγούμενη περίοδο έτσι θα ηττηθούν πριν στεριώσουν τόσο οργανωτικά όσο και σε ιδεολογικοπολιτικό επίπεδο. Ούτε στη Φανερωμένη, ούτε πουθενά να τσακίσουμε το φασισμό σε κάθε γειτονιά!

20 Απριλίου 2013

Η περίπτωση «αμπελοπούλια»

Στην αστική δημοκρατία οι θεσμοί του κράτους υποτάσσονται σε εγκληματικά κυκλώματα και παραπολιτικές συμφωνίες-



Η απόφαση του υπουργού δικαιοσύνης να διακοπεί κάθε συνεργασία με ακτιβιστές και περιβαλλοντικές οργανώσεις που αγωνίζονται κατά της λαθροθηρίας , αλλά και συνάμα η παρεμπόδιση του έργου τους με απειλές και μηνύσεις, λήφθηκε μετά από εκβιαστικές παρεμβάσεις κομματικών στελεχών της κυβερνητικής παράταξης.. Η «φιλοευρωπαϊκή μας» κυβέρνηση αποφάσισε για χάριν της εξυπηρέτησης των κομματικών της συμφερόντων να υποχωρήσει στην απαίτηση για χαλάρωση της εφαρμογής του νόμου.

Αυτή η καταστροφική για το περιβάλλον και τα προστατευόμενα είδη απόφαση, απειλεί άμεσα την φυσική πανίδα του νησιού αλλά ταυτόχρονα κάνει και πλάτες στο οργανωμένο έγκλημα.

Είναι γνωστό ότι η παγίδευση πτηνών με τη χρήση δικτύων και ξόβεργας, έχει μετατραπεί σε μια καλά οργανωμένη επιχειρήσει εκατομμυρίων ευρώ. Υπολογίζεται από την Υπηρεσία Θήρας και Πανίδας ότι το κέρδος από την δραστηριότητα αυτή ανέρχεται σε 15 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο.Τα πτηνά, παγιδευμένα για ώρες, οδηγούνται σε βασανιστικό θάνατο από εξάντληση και αφυδάτωση. Οι πρακτικές αυτές, εκτός από παράνομες με βάση την κυπριακή νομοθεσία και τις ευρωπαϊκές οδηγίες για τα πτηνά, είναι εντελώς απάνθρωπες και βάρβαρες.

Όμως το κράτος ενώ ακολουθεί ευχαρίστως επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ζητούν την φτωχοποίηση του λαού με μνημόνια, αγνοεί αυτές που αφορούν την ποιότητα διαβίωσης μέσω και της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος.

Στηρίζουμε τους ακτιβιστές που αγωνίζονται για την προστασία των αμπελοπουλιών και των άλλων προστατευμένων ειδών και ζητάμε ταυτόχρονα την πλήρη απαγόρευση του κυνηγιού στην Κύπρο.

Καμιά υποχώρηση στην μαφία των αμπελοπουλιών

Αδιάκοπος Ανυποχώρητος Αγώνας

για την σωτηρία της γης και για την κοινωνική ελευθερία

29 Απριλίου 2013

Να υπερασπιστούμε την διεκδικητική κληρονομιά της πρωτομαγιάς Να μη χαρίσουμε τίποτα και να διεκδικήσουμε τα πάντα

Η φετινή πρωτομαγιά μας βρίσκει μπροστά σε μια χυδαία απόπειρα ενοχοποίησης των εργαζομένων ως υπαίτιων της κρίσης του καπιταλισμού και μιας ταυτόχρονης ολομέτωπης επίθεσης στα εργασιακά κεντημένα..

Σε αυτό το πολύ δύσκολο περιβάλλον θα ανέμενε κάποιος από τα συνδικάτα να είναι στην πρώτη γραμμή του αγώνα . Στάθηκαν όμως ανίκανα να υπερασπιστούν έστω και τα βασικά . Εγκλωβισμένα για χρόνια στις λογικές του κράτους και του κεφαλαίου για «κοινωνική ειρήνη», εξαρτημένα πλήρως από τα κόμματα και τους γραφειοκράτες το μόνο που κατάφεραν μέχρι στιγμής είναι να ψελλίσουν κάτι δακρύβρεχτα του τύπου "πρέπει να αποφασίζουμε όλοι μαζί οι κοινωνικοί εταίροι " και να προβούν σε κάποιες συμβολικές ενέργειες για την τιμή των όπλων.

.... Όμως **οι εποχές του καλοπιάσματος έχουν τελειώσει** .. Η ταξική συνεργασία δεν βολεύει πλέον τα αφεντικά γιατί και τα ίδια βρίσκονται σε ένα πόλεμο αλληλοεξόντωσης Η παγκόσμια αναδιανομή του κεφαλαίου προκαλεί ένα χωρίς έλεος πόλεμο με θύματα εκατομμύρια ανθρώπους οι οποίοι δεν έχουν ούτε τα απαραίτητα για να επιβιώσουν. Και η φτώχια δεν αφορά πλέον αποκλειστικά κάποιους μακρινούς μας «τρίτους κόσμους» . Είναι μια πραγματικότητα και στον πυρήνα των χωρών του ανεπτυγμένου καπιταλισμού.

Μπροστά στην νέα αυτή κατάσταση οι αγώνες δεν μπορούν να δίνονται στο επίπεδο του συμβολικού. Ούτε με στρατηγικές επιστροφής στην προηγούμενη κατάσταση. Η «αριστερή διαχείριση» του καπιταλισμού αποδεικνύεται μέρα με την ημέρα μια ανόητη προσπάθεια τετραγωνοποίησης του κύκλου. Αλλά επίσης και μια σοβαρή αιτία εγκλωβισμού των καταπιεσμένων στο υπάρχων καπιταλιστικό μοντέλο.

Όλοι εμείς οι χωρίς χαρτιά, επισφαλείς, άνεργες/οι



, ενοικιαζόμενοι/νες , μετανάστριες/ες , οι εργαζόμενοι/ες στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα είναι καιρός να δούμε την αλήθεια μας κατάματα και ως οργανωμένη τάξη πλέον να συμμετέχουμε άμεσα και ενεργά στις αποφάσεις που μας αφορούν .

Είναι καιρός να οραματιστούμε την ζωή μας έξω από αυτό το σύστημα δολοφόνο το οποίο καταστρέφει τον άνθρωπο αλλά και κάθε τι στον πλανήτη το οποίο μπορεί να του αποφέρει κέρδος.. Να σταματήσουμε τους λίγους που κερδίζουν από αυτό .

Συλλογικά και αυτοοργανωμένα να αγωνιστούμε για μια αταξική κοινωνία αλληλεγγύης και ισότητας.

Να μη τους χαρίσουμε τίποτα και να διεκδικήσουμε τα πάντα

Συμμετέχουμε στην Ταξική Πρωτομαγιά, ενάντια σε Τρόικα, Κράτος και Αφεντικά

1η Μάη 2013

Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στους Πρόσφυγες της Συρίας

Εβδομάδα Αλληλεγγύης στους Πρόσφυγες της Συρίας

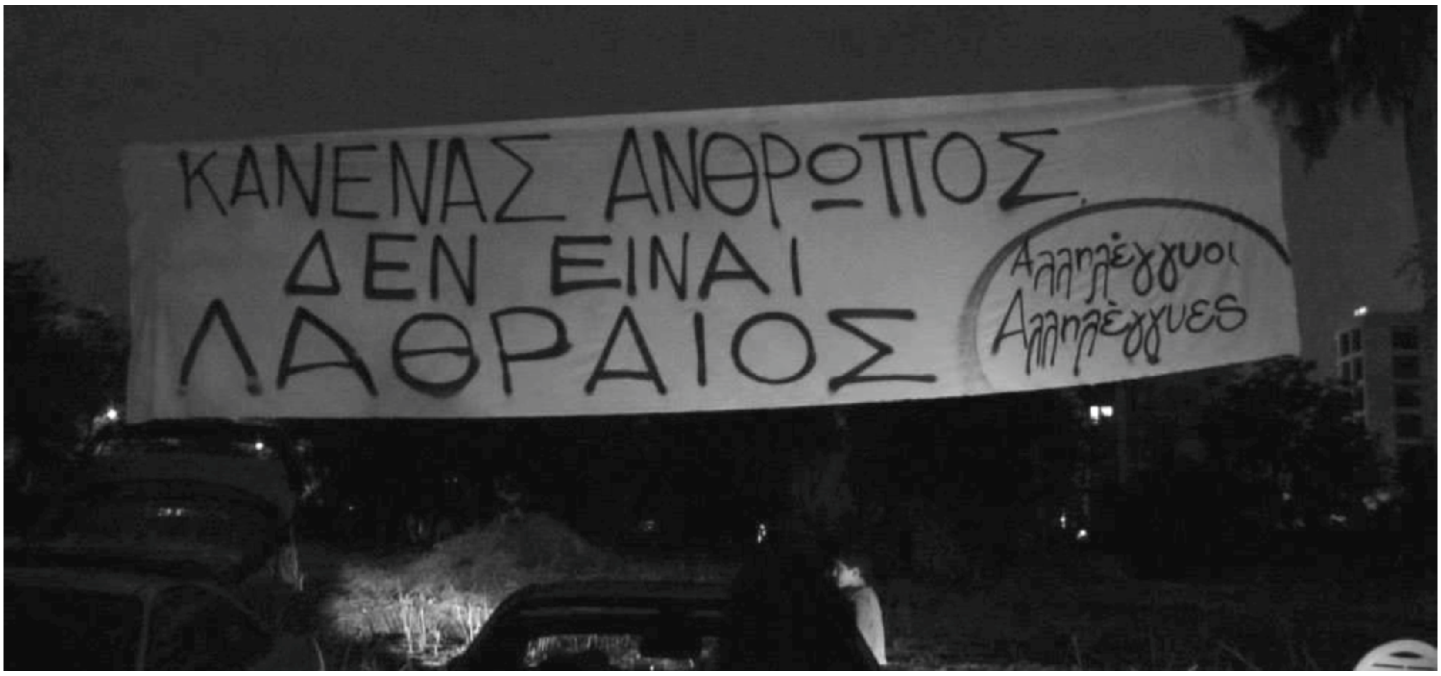
Για περισσότερες από δύο εβδομάδες, δεκάδες Κούρδοι και Κούρδισσες από τη Συρία βρίσκονται έξω από το Υπουργείο Εσωτερικών, με αίτημα την άμεση αναγνώριση τους ως πολιτικούς πρόσφυγες από την Κυπριακή Δημοκρατία. Σε αντίθεση με άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Κύπρος είναι η μοναδική χώρα που όχι μόνο δεν αναγνωρίζει ότι οι πρόσφυγες από τη Συρία χρειάζονται διεθνή προστασία, αλλά συνεχίζει να τους μεταχειρίζεται σύμφωνα με την πολιτική της για τους μετανάστες χωρίς χαρτιά, με αποτέλεσμα οι άνθρωποι αυτοί να μην έχουν πρόσβαση σε βασικά ανθρώπινα δικαιώματα, όπως η εργασία, η στέγαση, η εκπαίδευση, η υγειονομική περίθαλψη και η κοινωνική πρόνοια.

Οι πρόσφυγες από τη Συρία είναι αποφασισμένοι να παραμείνουν έξω από το Υπουργείο Εσωτερικών για όσο χρειαστεί, αφού γι' αυτούς πρόκειται για ένα ζήτημα ζωής και θανάτου. Μάλιστα, από χθες μία ομάδα διαμαρτυρόμενων ξεκίνησε απεργία πείνας, σε μία προσπάθεια κλιμάκωσης του αγώνα τους. Για να μπορέσουν όμως να συνεχίσουν τη δυναμική κινητοποίηση τους, οι πρόσφυγες από τη Συρία χρειάζονται την έμπρακτη υποστήριξη και αλληλεγγύη μας.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, διοργανώνουμε την Εβδομάδα Αλληλεγγύης στους Πρόσφυγες της Συρίας, από τις 14 μέχρι τις 21 Μαΐου. Απέναντι στην κρατική αυθαιρεσία και καταστολή, επιδεικνύουμε την ανθρωπιά και την κοινωνική αλληλεγγύη μας. Στηρίζουμε τον δίκαιο αγώνα των Κούρδων από τη Συρία και απαιτούμε την άμεση αναγνώριση τους ως πολιτικούς πρόσφυγες από την Κυπριακή Δημοκρατία.

Τέλος, διοργανώνουμε συναυλίες αλληλεγγύης μπροστά από το Υπουργείο Εσωτερικών για να μεταφέρουμε ένα ξεκάθαρο μήνυμα:
ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΛΑΘΡΑΙΟΣ!
ΑΜΕΣΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΡΙΑ!

14 Μαΐου 2013



Ο μύθος της Ευρωπαικής Ένωσης

Η Ευρωπαική Ένωση είναι μια διεθνής οργάνωση του κεφαλαίου, μιας ελίτ ανθρώπων (επιχειρηματιών, πολιτικών, τραπεζιτών ανεξαρτήτου εθνότητας) που δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να μας πίνουν το αίμα. Ειναι η ένωση αυτών που μας παίρνουν την μπουκιά από το στόμα, αυτών που αρπάζουν ό,τι οι εργαζόμενοι παρήγαγαν με την δουλεία τους για να δώσουν πίσω μόνο τα ψίχουλα. Σήμερα κρατάνε και τα ψίχουλα.

Η στάση της ΕΕ στην κρίση δεν οφείλεται σε λάθος πολιτικές ούτε στην διαφθορά. Είναι συνειδητή και έχει στόχο την υπεράσπιση των συμφερόντων του κεφαλαίου. Έχει στόχο την κρίση να την πληρώσουν οι εργαζόμενοι, ενώ οι πλούσιοι θα συνεχίσουν ανενόχλητοι να απολαμβάνουν τον πλούτο που οι εργαζόμενοι παράγουν, με τον σωματικό και πνευματικό τους κόπο. **Αλλοι κάνουν το φαγοπότι και άλλοι πληρώνουν τον λογαριασμό...Αυτή είναι η ΕΕ, αυτός είναι ο καπιταλισμός.**



Οι μύθοι της Ευρωπαικής ιδέας, του Ευρωπαικού οράματος, της Ευρωπαικής αλληλεγγύης και των "πολιτών" ήταν ο ιδεολογικός μανδύας με τον οποίον σκέπασαν τον σκοπό ίδρυσης της Ευρωπαικής Ένωσης. Η ΕΕ ιρύθηκε με σκοπό να αυξηθεί η κερδοφορία των καπιταλιστών και να εκμεταλλευτούν πιο αποτελεσματικά τους εργαζόμενους. Η "ευρωπαϊκή ενοποίηση" δεν έγινε προς όφελος των λαών, αλλά για την καλυτέρευση της ανταγωνιστικότητας του Ευρωπαικού κεφαλαίου στην παγκόσμια οικονομία.

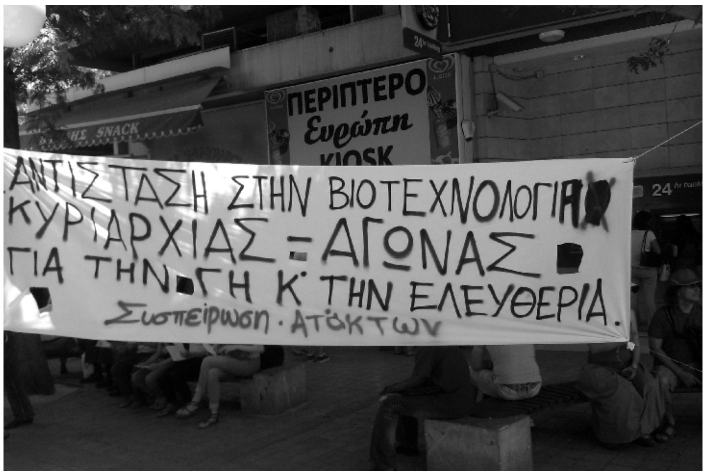
Το περίφημο "ευρωπαϊκό κεκτημένο" είναι ο τρόμος της ανεργία και της φτώχειας, είναι οι μισθοί πείνας, είναι ο εργασιακός μεσαίωνας στον 21 αιώνα. Η περίφημη "παιδεία" που προωθεί είναι η παιδεία του πως να χειρίζεσαι την μηχανή, πως να δουλέυεις στο γραφείο, δηλαδή πως να βγάζεις κέρδη για τα αφεντικα.

Η περίφημη "αλληλεγγύη" της ΕΕ δεν είναι τίποτε άλλο απο την αλληλεγγύη των καπιταλιστών και του πολιτικού τους προσωπικού ενάντια στην αλληλεγγύη και τον κοινό αγώνα των εργαζομένων. Τα δικά μας συμφέροντα δεν είναι κοινά με τα συμφέροντα του Κύπριου, Γερμανού, Ελληνα, Βούλγαρου επιχειρηματία, του αφεντικού, αλλά με του Κύπριου, Γερμανού, Έλληνα, Βούλγαρου εργαζόμενου...**γιατί στον κόσμο των αφεντικών είμαστε όλοι ξένοι**. **Για τα αφεντικά και την ΕΕ είμαστε μόνο νούμερα σε χαρτί, είμαστε αντικείμενα για την παραγωγή κέρδους.**

Το "Ευρωπαικό όραμα" δεν είναι τίποτα άλλο από το όραμα των καπιταλιστών. Ένα όραμα μιας Ευρώπης όπου οι λαοί της είναι τροφή για την μηχανή του κέρδους, όπου οι "πολίτες" της είναι οι αναλώσιμοι μισθωτοί σκλάβοι ενός συστήματος που η ουσία του είναι να ευνοεί μια ελίτ ανθρώπων στην κορυφή. Το Ευρωπαικό και καπιταλιστικό κεκτημένο είναι αυτό που πρέπει να ανατρέψουμε αν θέλουμε να ζήσουμε και όχι απλώς να επιβιώσουμε. Να πάρουμε οι ίδιοι στα χέρια μας την ζωή μας. Να φτιάξουμε το δικό μας όραμα.

19 Μαίου 2013

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΒΙΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ



Μαζική διάδοση της ασπαρτάμης στην παγκόσμια διατροφική αλυσίδα ... διοχέτευση των επικινδυνότερων τοξικών ουσιών - γνωστών ως διοξινών - στη διεθνή χημική βιομηχανία ... κατασκευή της πρώτης ατομικής βόμβας κατά το Β Παγκόσμιο Πόλεμο ... παραγωγή του θανατηφόρου αποφυλλωτικού αερίου "Agent Orange" στον Πόλεμο του Βιετνάμ ... επικράτηση του εμπορικότερου ζιζανιοκτόνου όλων των εποχών, "Roundup", στη γεωργική παραγωγή ... προώθηση της συνθετικής αυξητικής ορμόνης των βοοειδών στο σύστημα κτηνοτροφίας ... δεκάδες εργατικά ατυχήματα στην παγκόσμια γραμμή παραγωγής χημικών παρασκευασμάτων ... τοξική επιμόλυνση του φυσικού περιβάλλοντος, των τοπικών κοινοτήτων και των ιθαγενών πληθυσμών σε σχεδόν κάθε γωνιά του πλανήτη ... Αυτά είναι μερικά από τα σημαντικότερα, αλλά όχι τα μοναδικά περιβαλλοντικά, κοινωνικά και στρατιωτικά εγκλήματα μίας από τις μεγαλύτερες πολυεθνικές επιχειρήσεις αγροχημικών ανά το παγκόσμιο, η οποία ιδρύθηκε το 1901 και από τότε συνεχίζει να έχει ως βάση των οικονομικών δραστηριοτήτων της τις ΗΠΑ. Το όνομα της: Monsanto.

Από τότε μέχρι σήμερα, η Monsanto κατάφερε να επεκτείνει ακόμη περισσότερο τις επιχειρηματικές δραστηριότητες της, με αποτέλεσμα σήμερα να έχει καταστεί η μεγαλύτερη εταιρεία βιοτεχνολογίας σε ολόκληρο τον κόσμο. Μάλιστα, μέσα σε δύο μόλις δεκαετίες, η Monsanto κατάφερε να θέσει υπό τον έλεγχο της το 90% της παγκόσμιας παραγωγής Γενετικά Τροποποιημένων Οργανισμών (Genetically Modified Organisms). Τα μεταλλαγμένα, όπως είναι ευρύτερα γνωστά, οδηγούν σε επιμόλυνση της γενετικής αλυσίδας και εξάλειψη της βιολογικής ποικιλότητας του πλανήτη μας, στην αύξηση της χρήσης αγροχημικών παρασκευασμάτων και επικίνδυνων τοξικών ουσιών, στη διακινδύνευση της δημόσιας υγείας, κυρίως των τοπικών κοινοτήτων και των ιθαγενών πληθυσμών που συνορεύουν με τις ΓΤΟ καλλιέργειες στις φτωχότερες και αναπτυσσόμενες χώρες, στη σταδιακή μείωση της αγροτικής παραγωγής, συγκριτικά με τις συμβατικές και οργανικές καλλιέργειες, στην αύξηση του κόστους παραγωγής για τους ίδιους τους αγρότες και τους κτηνοτρόφους και συνεπακόλουθα στον έλεγχο της παγκόσμιας διατροφικής αλυσίδας και την επιδείνωση της φτώχειας, της εξαθλίωσης και του υποσιτισμού των κατώτερων και φτωχότερων κοινωνικών τάξεων.

Την ίδια στιγμή, η Monsanto και οι υπόλοιπες εταιρείες βιοτεχνολογίας (όπως η Syngenta, η DuPont, η Bayer-BASF και η Pioneer) προσπαθούν να προωθήσουν και να μας πουλήσουν τα καταστροφικά προϊόντα τους, με πρόσχημα τη βελτίωση και αύξηση της παγκόσμιας παραγωγής τροφίμων, σε μία υποτιθέμενη προσπάθεια τους να συμβάλλουν στην αντιμετώπιση των παγκόσμιων προβλημάτων της φτώχειας και της πείνας. Επειδή, λοιπόν, η επιδείνωση της φτώχειας και η έλλειψη τροφίμων δεν είναι τίποτα άλλο παρά τα φυσικά προϊόντα του παγκόσμιου καπιταλισμού και κυρίως ενός άνισου συστήματος παραγωγής, διανομής και κατανάλωσης βασικών αγαθών, δεν χαύουμε κανένα βιοτεχνολογικό παραμύθι. Τα μεταλλαγμένα όχι μόνο δεν αυξάνουν την πρόσβαση σε γη, τρόφιμα και έσοδα των φτωχότερων ανθρώπων και κατώτερων τάξεων, αλλά απεναντίας οδηγούν στην αναπόφευκτη και οριστική υποδούλωση τους, στερώντας τους ότι πιο βασικό χρειάζονται για να επιβιώσουν. Την ίδια τη γη και την τροφή τους. Τα μεταλλαγμένα δεν παράγονται από και δεν προορίζονται για τους φτωχούς και αδύνατους αυτού του πλανήτη, όπως μας θέλουν να πιστεύουμε. Οι μόνοι πραγματικά κερδισμένοι από το παγκόσμιο σύστημα παραγωγής, διανομής και κατανάλωσης μεταλλαγμένων είναι η ελίτ των βιοτεχνολογικών και αγροχημικών κολοσσών.

Γι΄αυτό λοιπόν αντιστεκόμαστε στη βιοπειρατεία και το πατεντάρισμα των σπόρων και άλλων μορφών ζωής. Τασσόμαστε υπέρ του δικαιώματος των απλών ανθρώπων και των ιθαγενών πληθυσμών να διαφυλάξουν τους σπόρους και τη βιοποικιλότητα τους. Παλεύουμε για την ανατροπή του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος, έτσι ώστε η παγκόσμια παραγωγή τροφίμων να ικανοποιεί τους ανθρώπους και τον πλανήτη, όχι τις επιχειρήσεις και το κεφάλαιο. Αγωνιζόμαστε για γη και ελευθερία.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΔΟΥΛΟΙ ΚΑΝΕΝΟΣ

25 Μαΐου 2013

Για την εξέγερση στην Πλατεία Ταξίμ

Τα τελευταία χρόνια ο κόσμος σείεται από εξεγέρσεις τόσο στις μητροπόλεις όσο και στην περιφέρεια. Οι εξεγέρσεις αυτές είναι αποτέλεσμα της δομικής κρίσης ενός απάνθρωπου συστήματος υπερσυσσώρευσης, το οποίο φτάνει στα όρια του και της απόπειρας αναδιανομής του κεφαλαίου προς όφελος των κυρίαρχων ελίτ.

Τα προγράμματα δομικής αναπροσαρμογής που εφαρμόζονται στην Τουρκία, με την εισήγηση και επίβλεψη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Παγκόσμιας Τράπεζας και των άλλων θεσμών του παγκόσμιου καπιταλισμού, κινούνται προς την ίδια κατεύθυνση, με τα γνωστά μας μνημόνια, μέτρα λιτότητας και άλλες άκρως αντιλαϊκές και αντεργατικές πολιτικές που εφαρμόζονται στην Ευρώπη και παγκόσμια. Οι πολιτικές αυτές εξαθλιώνουν ολοκληρωτικά τα κατώτερα και τα καταπιεζόμενα κοινωνικά στρώματα.

Κοινωνικός συντηρητισμός - Οικονομικός φιλελευθερισμός – Κρατική καταστολή

Στην Τουρκία, όπως και αλλού, η πολιτική αυτή στηρίζεται και υλοποιείται από τρεις διαφορετικούς άξονες:

Ο κοινωνικός συντηρητισμός, αν και μια διαδικασία εσωστρέφειας, αποτελεί τον σημαντικότερο σύμμαχο του νεοφιλελευθερισμού. Στην Τουρκία αυτός εκφράζεται τα τελευταία χρόνια από το πολιτικό Ισλάμ και κινείται μεταξύ ενός αστικού ψευδοεκδημοκρατισμού και του θρησκευτικού φονταμενταλισμού. Κύριο χαρακτηριστικό αυτού του κοινωνικοπολιτικού ρεύματος με τις βαθιά συντηρητικές πολιτικές είναι η πρόταξη της θρησκευτικής ηθικής απέναντι σε ατομικές, κοινωνικές και πολιτικές ελευθερίες και δικαιώματα. Αυτό εκφράζεται μέσα από τις πολιτικές για τον περιορισμό και την απαγόρευση της χρήσης αλκοόλ και καπνού, της απαγόρευσης της χρήσης μεθόδων αντισύλληψης και των εκτρώσεων, αλλά και μιας ηθικής επιβράβευσης της πατριαρχίας.

Για την εδραίωση της ελεύθερης αγοράς και την κυριαρχία του δόγματος του οικονομικού νεοφιλελευθερισμού, προωθούνται μια σειρά από αντιλαϊκές και αντεργατικές πολιτικές, οι οποίες καταργούν ουσιαστικά κοινωνικές και πολιτικές ελευθερίες και εργασιακά κεκτημένα. Στην περίπτωση της Τουρκίας είναι συνεχής η δίωξη αριστερών ριζοσπαστικών οργανώσεων, εργατικών συνδικάτων,αναρχικών ομάδων, αλλά και οι πολιτικές ιδιωτικοποίησης δημόσιου πλούτου προς όφελος του κεφαλαίου, όπως στην προκειμένη περίπτωση η απόπειρα μετατροπής του δημόσιου πάρκου δίπλα από την Πλατεία Ταξίμ σε εμπορικό κέντρο.



Για την επιβολή της κυριαρχίας συντηρητικών ιδεών σε κοινωνικό επίπεδο και των νεοφιλελεύθερων οικονομικών πολιτικών σε θεσμικό επίπεδο, οι κατασταλτικοί μηχανισμοί του κράτους χρησιμοποιούνται απροκάλυπτα. Καταργώντας κάθε έννοια ελευθερίας και δικαιοσύνης, στρέφονται ενάντια στην εργατική τάξη, στους πολιτικά αντιφρονούντες και στις καταπιεζόμενες κοινωνικές μειονότητες. Το γεγονός αυτό δεν αποτελεί βέβαια ιδιαιτερότητα του Τουρκικού κράτους, αλλά σύνηθες μέσο πλέον απ' όλους τους θεσμικούς μηχανισμούς και τα κράτη για την διαφύλαξη των συμφερόντων του καπιταλιστικού συστήματος και των εξουσιαστικών ελίτ.

Η πλατεία Ταξίμ είναι άλλο ένα παράδειγμα ότι διανύουμε την εποχή της δραματικής συρρίκνωσης των κοινωνικών και πολιτικών ελευθεριών και της ωμής καταστολής κάθε απόπειρας κοινωνικής αντιπολίτευσης στις συστημικές επιλογές.

Οι δημόσιοι χώροι ως σημεία αναφοράς ενός ανερχόμενου κινήματος κοινωνικού ριζοσπαστισμού έχουν γίνει στόχος προς εξαφάνιση από τους κυριάρχους. Με τη δικαιολογία της ανάπλασης ή της ανάπτυξης συρρικνώνονται και ιδιωτικοποιούνται δημόσιοι και πράσινοι χώροι. Έχοντας στο νου μας τα όσα συμβαίνουν και στη δικιά μας πόλη, δηλώνουμε αμέριστα αλληλέγγυοι στους εξεγερμένους συντρόφους και τις εξεγερμένες συντρόφισσες μας της Πλατείας Ταξίμ και ότι θα κάνουμε ότι περνά από το χέρι μας για να μεταφέρουμε τη φλόγα της εξέγερσης και στα δικά μας μέρη.

Για μια κοινωνία αυτοοργάνωσης, ισότητας και ελευθερίας.

Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΜΑΣ ΣΚΟΤΩΝΕΙ - ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ, ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ, ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

1 Ιουνίου 2013

Το αυτοκέφαλο ως «σώμα με πολλά όργανα»:

Ιεραρχικές μεθοδεύσεις για ένα αύριο χωρίς κρίσεις.

Όταν αντιλαμβάνεσαι τους ανθρώπους όχι όπως είναι αλλά όπως θα ήθελες να είναι έτσι που να συνάδουν με τους σχεδιασμούς σου, τότε οδηγείσαι σε διαστροφές πολλών τύπων. Όταν δε κατέχεις μιαν εξέχουσα θέση στο πολιτικοοικονομικό στερέωμα οι διαστροφές σου μπορούν να φαντάζουν ως κανονικότητα, και ο λόγος σου ως συμβόλαιο που τηρείται ή αναιρείται αναλόγως καιρού και είδους. Η κρίση τότε παρουσιάζεται ως ευκαιρία να διευρύνεις τις εξουσίες σου μέσα από διαχειριστικές πρακτικές αποφόρτισης της έντασης, επικαλούμενος μια επιστροφή σε μια κανονικότητα που τα χαμόγελα πάλι θα φωτίσουν τα πρόσωπα των Κυπρίων. Ο λόγος, για τον Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο, που τις τελευταίες μέρες απολαμβάνει τηλεοπτική προβολή από τα media όσον ποτέ άλλοτε, παρουσιαζόμενος ο ίδιος ταυτοχρόνως ως μετασχηματιστής και ως starter της κυπριακής οικονομικής μηχανής. Ας πιάσουμεν όμως τα πράγματα όχι από την αρχή μα που ένα χρονικό σημείο τζαι μετά..

Η μετά την 21η Μαρτίου εποχή στην Κύπρο σηματοδότησε μια εκ νέου συμπαιγνία από πλευράς των ηγεμονικών δυνάμεων του τόπου να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων, να διαφυλάξουν τα νώτα τους, και να ενεργήσουν δραστικά με τρόπο που να διασφαλίσουν την παραμονή τους στα ψηλά έδρανα της κοινωνικής πυραμίδας. Ανασύσταση και αντεπίθεση του κόσμου του κεφαλαίου απέναντι στο κόσμο της εργασίας. Πρώτα εμφανίζεται σαν τραγωδία και μετά σαν φάρσα, με την αρχιεπισκοπή να δέχεται δωρεές ύψους 3 εκατομμυρίων από τον συμπέθερο και τον γαμπρό του προέδρου της δημοκρατίας. Κινήσεις καλής θέλησης από τον Λούτσιο and partners που θέλουν να απεκδυθούν την όποια ενοχή σε σχέση με τα εκατομμύρια που ταξίδευαν νύκτα, ανήμερα του crash test για επενδυτικούς σκοπούς πάντα στο εξωτερικό. Ο αρχιεπίσκοπος ευχαριστεί με την σειρά του τους δωρητές για την γενναιοδωρία τους η οποία είναι και η μεγαλύτερη που δόθηκε μέχρι τότες και το σενάριο κορυφώνεται κλιμακωτά με τους ιεράρχες να αναδεικνύονται μέσω των ειδησεογραφικών φίλτρων σε εξέχοντα πρόσωπα της κυπριακής πολιτικής. Πρόσφατα ο Αρχιεπίσκοπος ανακοινώσε τα μεγαλεπήβολα πλάνα της αρχιεπισκοπής που συνοψίζονται στα εξής:

- δημιουργία αγγλόφωνου σχολείου σε περιουσία της αρχιεπισκοπής στην Μακεδονίτισσα, επένδυση την οποία προτίθενται να αναλάβουν κύπριοι κεφαλαιούχοι.
- ανέγερση πολυτελέστατου ξενοδοχείου αξίας 70 εκατομμυρίων στην Πάφο σε περιουσία της Αρχιεπισκοπής. Η εκκλησία διαβουλεύεται το πλάνο με Ρώσους επενδυτές που διστάζουν μεν μα όλο θέλουν ένα κομμάτι που την πίττα.
- κατασκευή εργοστασίου ηλεκτρικής ενέργειας, επένδυση που προτίθενται να αναλάβουν Ισραηλινοί επενδυτές.
- δημιουργία ηλιοθερμικού πάρκου ανοικτά της Λευκωσίας, συμφωνία που φαίνεται να έχει κλείσει με την εκκλησία να παρέχει την γη σε μεγαλοεπενδυτές από Κύπρο και εξωτερικό.

Τα παραπάνω πλάνα εμπίπτουν αποκλειστικά στις προθέσεις της Αρχιεπισκοπής, γιατί πρωτοβουλίες ανοικοδόμησης της οικονομίας αναλαμβάνουν και άλλα μέρη του εκκλησιαστικού ποιμνίου. Από την πλευρά του ο μητροπολίτης Κύκκου Νικηφόρος βρίσκεται σε αναζήτηση επενδυτών για την ανέγερση πολυτελούς εμπορικού κέντρου ύψους πέραν του ενός δισεκατομμυρίου, απέναντι από το πανεπιστήμιο Λευκωσίας που θα περιλαμβάνει ξενοδοχείο πέντε αστέρων, εστιατόρια, καταστήματα κλπ. Σε αυτή την περίπτωση το πλάνο φαίνεται να χρονοτριβεί αφού κάποια αρχικά σχέδια είχαν εγκριθεί από το υπουργικό συμβούλιο επί διακυβέρνησης Χριστόφια, λόγω όμως κουρέματος η όλη διαδικασία αναστάλληκε μέχρι νεοτέρας. Στην σκηνή αυτή την φορά ως ενδιαφερόμενοι παρουσιάζονται Άραβες επενδυτές μα και Κινέζοι και Ρώσοι.

Η μητρόπολη Ταμασσού με την σειρά της δια στόματος μητροπολίτη Ησαΐα προτίθεται να αναλάβει έργα μικρότερης εμβέλειας όπως παραχώρηση γης στο Πανεπιστήμιο Κύπρου για δημιουργία φωτοβολταϊκού πάρκου. Σκοπός η

απασχόληση εργατικού δυναμικού και η αναβάθμιση της πανεπιστημιακής έρευνας. Μελετάται ακόμη η παραχώρηση έκτασης γης στην περιοχή Επισκοπειού- Πολιτικού για απασχόληση ανέργων στον τομέα της γεωργίας.

Να αναφερθεί επίσης ότι οι επενδύσεις της ιεραρχίας συνοδεύονται και από κινήσεις φιλανθρωπίας με την σύσταση κοινωνικών παντοπωλείων και ιατρείων για παροχή βοήθειας στους πληγέντες από την κρίση [*1].

Πού αποσκοπεί όλη αυτή η παράθεση στοιχείων σχετικά με την εκκλησία και τα επικείμενα πλάνα της? πέρα της ενημέρωσης που οφείλουμε να έχουμε ως κίνημα σχετικά με τις διαθέσεις του εγχώριου κεφαλαίου, πού θα κινηθεί τζαι τι θα κανονίσει για εμάς χωρίς εμάς, σημαντικόν ένει να καταλάβουμε τζαι κάτι άλλον. Οι συμπαιγνίες αλλιώς «τα νταλαβέρκα» που παίρνουν θέση μεταξύ ντόπιου τζαι ξένου κεφαλαίου υπονομεύουν ανοικτά το θεσμό του κράτους (ένα κράτος ασθενικό τζαι προβληματικό που τα γεννοφάσκια του) ως εποπτεία που προΐσταται των επιμέρους συμφερόντων αναλαμβάνοντας την πολιτική ευθύνη για αποφάσεις που αφορούν την βιωσιμότητα οικονομικών μοντέλων που προωθούνται τούντην στιγμή από την εκκλησία. Αν η εκκλησία ανέκαθεν αποτελούσεν κράτος εν κράτει στην Κύπρο είναι γιατί έμαθε να προσαρμόζεται σαν τον χαμελαίωντα στις επί του εδάφους πολιτικές οικονομικές κοινωνικές ανακατατάξεις. Ο ρόλος του φοροεισπράκτορα τζαι του φοροδιανομέα που της εδόθηκε που τους Οθωμανούς κατά των 18^{o} αιώνα έδωσεν της πολύτιμη εμπειρία στο να διαχειρίζεται τα οικονομικά δεδομένα του κυπριακού πληθυσμού. Οι δε κρατικές αρμοδιότητες που αναλάμβαναν ανα φάσεις οι αρχιερείς αυτή την περίοδο επέτρεψαν στην εκκλησία να εδραιωθεί ως θεσμός διατηρώντας τούντην αίγλην 'του μηχανισμού που επιμελείται τζαι διαχειρίζεται' μέχρι τζαι σήμερα. Κύριο χαρακτηριστικό της η ανθεκτικότητα και η συνέχεια μέσα στον χρόνο. [*2]

Από το crash test της 21^{ης} Μαρτίου και μετά εμπεδώνουμε κάθε μέρα τζαι παραπάνω ότι η εκκλησία εξελίσσεται σε οικονομικό διαχειριστή άρα τζαι πολιτικό παράγοντα του τόπου. Η απαξίωση της πολιτικής των κομμάτων, η χρόνια απάτη που παρουσιαζόταν ως κανονικότητα στα μάτια του λαού διά τόπο τώρα στην εκκλησία να παίζει το παιχνίδι της. Όταν ο αρχιεπίσκοπος αναγγέλλει με ύφος χιλίων καρδιναλίων τα σχέδια του για ανασύσταση της οικονομίας ποια αρχή τολμά να του υποδείξει να μην εμπλέκεται στα πολιτικά του τόπου? τα κόμματα που εταπεινωθήκαν όσον ποτέ άλλοτε ή μια κοινωνία που περιμένει στο ακουστικό την ανακήρυξη νέων θέσεων εργασίας?

Ο δρόμος για ανέλιξη της εκκλησίας σε κυρίαρχο πολιτικό θεσμό εν ορατός όσο ποτέ. Κάποιος μπορεί να πει ότι αυτό έγινε ήδη προ καιρού, με την εκκλησία να κινεί εσαεί τα νήματα της πολιτικής χωρίς απαραίτητα να χρειάζεται να αναλάβει επισήμως πολιτικό ρόλο. Πολλά πορτραίτα μπορούν να απεικονίζουν διάφορες πραγματικότητες, η ουσία είναι όμως να υπάρξουν κοινωνικές αντιστάσεις ικανές να αντιταχθούν στην επικείμενη εκκλησιαστικοποίηση των ζωών μας.

Σε σχέση με την οργανωτική διάταξή της εκκλησίας τώρα, αυτή αποτελεί ένα ιδιότυπο μοντέλο ιεράρχισης. Αποτελεί μεν μια διακριτή κεντρική εξουσία που συντονίζει τζαι φέρνει εις πέρας αποφάσεις σε όλα τα επίπεδα με την ομόφωνη συναίνεση όλων των ιεραρχών, ο κάθε επιμέρους παίχτης ωστόσο διατηρεί ένα βαθμό αυτονομίας. Η κάθε μητρόπολη τζαι επισκοπή διαχειρίζεται την περιουσία της ανεξάρτητα από τις άλλες, έχει λόγο στα του οίκου της τζαι καταθέτει τον οβολό της στην βάση στρατηγικών σχεδιασμών που σκοπό έχουν να της αποδώσουν το μεγαλύτερο δυνατόν όφελος. Ενδεικτικό είναι το παράδειγμα της μονής Κύκκου που κατά τον 19^{o} αιώνα καθίσταται ο πιο ισχυρός οικονομικός παράγοντας του νησιού, κάτοχος μεγάλης περιουσίας τόσο στην Κύπρο όσο και σε περιοχές του εξωτερικού όπως Κωνσταντινούπολη, Σμύρνη, Ρωσία και Μ. Ανατολή. [*3] Ο καθείς λοιπόν δρώντας ενεργεί ως επιχειρηματίας, μέλος ενός συνεταιρισμού συμφερόντων πρωταρχικό μέλημα του οποίου είναι η επικράτηση και η καλλιέργεια των χριστιανικών ιδεωδών στο σύνολο της κοινωνίας. Όταν ο αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος δηλώνει ότι η περιουσία της εκκλησίας ανήκει στον λαό τότε αναδεικνύει ένα ήθος, μια «ανθρωπιστική» αντίληψη που οφείλει ο καθείς να επιδεικνύει όταν μιλά για την περιουσία της εκκλησίας. Ταυτόχρονα και υπο το φώς της τρέχουσας συγκυρίας η επίκληση στην έννοια «λαός» τονώνει το αίσθημα κοινωνικής συνοχής δίνοντας σε όλους την ευκαιρία να νιώσουν έστω και για λίγο ιδιοκτήτες μιας ανυπολόγιστης περιουσίας.

Οι σχέσεις μεταξύ ιεραρχών από την άλλη κάθε άλλο παρά αρμονικές είναι. Από αυτούς πολλοί ανα φάσεις εμπουχτίσαν τα ριάλια, τη δόξαν όμως ουδείς. Η χειροτόνηση νέου αρχιεπισκόπου πρόσφατα εξελίχθηκε σε τηλεοπτική σάτιρα με τους ιεράρχες να ομαδοποιούνται επιδιδόμενοι σε ένα πόλεμο θέσεων χωρίς προηγούμενο. Ποιος εννα επικρατήσει έναντι του άλλου δράσεις επί δράσεων, δηλώσεις επί δηλώσεων εσκιαγραφούσαν μιαν κατάσταση που αν μη τι άλλο έκαμνε σε να καταλάβεις οτι πολλά διακυβεύονταν πέρα του καλού της εκκλησίας και της ορθοδοξίας. Νικητής της αναμέτρησης αναδείχθηκε ο Αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Β. Σήμερα γνωρίζει στιγμές αποθέωσης με τα κανάλια να του κρατούν τα ράσα

σε κάθε του βήμα. Παραχωρεί συνεντεύξεις σε εγχώρια τζαι διεθνή κανάλια εξιστορώντας το οδοιπορικό της κρίσης, κάμνει οικονομικές τζαι γεωπολιτικές αναλύσεις για το πού πάει η Κύπρος, προβλέπει την κατάρρευση της Ευρωζώνης χωρίς ιδιαίτερες επιφυλάξεις. Γενικά έχει θέση και άποψη για όλα μηδενός εξαιρουμένου. Προβάλλει ως ο χαρισματικός ηγέτης που κινεί τα νήματα της πολιτικής, ως να έχει πιστέψει ήδη ότι το μέλλον του τόπου εξαρτάται από εκείνον τον ίδιο. Υποδεικνύει τι είναι καλό και τι είναι κακό άλλοτε υπο την μορφή θέσεων επί ζητημάτων και άλλοτε υπο την μορφή πειθαρχικών προτροπών του βλέμματος. Προσπαθεί να μιλά συγκρατημένα τζαι προσεχτικά αν τζαι το βλέμμα του υπονοεί άλλα τόσα. Δεν έχει πρόβλημα στο να αποτιμήσει την περιουσία της αρχιεπισκοπής σε ανοικτή ακρόαση ενώ προτρέπει τους λίγο κακομαθημένους νέους να αφιερωθούν στην εργασία αφού «καμιά δουλειά δεν είναι ντροπή». Συμπεριφέρεται σαν ηγέτης με πολλά χαρίσματα που ασκεί πολιτική με ποικίλα μέσα. Ιδού μια ενδιαφέρουσα θέαση στο τι είναι εξουσία τζαι πως αυτή ευδοκιμεί όταν οι καταστάσεις εν γόνιμες.

Aneipwtos



---

*[1] Πληροφορίες για τις επικείμενες επενδύσεις της Αρχιεπισκοπής και των Μονών, βλέπε Πολίτης 19/05/13, *Οι «άγιες» επενδύσεις,* σ.20

[2] Μιχάλης Ν. Μιχαήλ, Η εκκλησία της Κύπρου κατά την Οθωμανική περίοδο(1571-1878*)*: Η σταδιακή συγκρότηση της σε θεσμό εξουσίας*, Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών, Πηγές και μελέτες της κυπριακής ιστορίας, 2005

*[3] Η Μονή Κύκκου κατά τον 19^{o} αιώνα αποτελεί ένα από τους πιο προσοδοφόρους οικονομικούς οργανισμούς στο νησί, με μεγάλη περιουσία σε γη η οποία αξιοποιείτο για την παραγωγή και διαθεσιμότητα προϊόντων πρώτης ανάγκης τόσο σε Κύπρο όσο και στο εξωτερικό. Χαρακτηριστική είναι και η δυσκολία να καταγραφεί η κατοχή γαιών της μονής κατά την περίοδο μεταβίβασης του νησιού στους Άγγλους λόγω των συνεχών μεταβιβάσεων και αλλαγών στο περιουσιακό τους status (αγορές-πωλήσεις δικαιωμάτων). Ενδεικτικό δε της μεγάλης περιουσίας της μονής αποτελεί και το γεγονός ότι η Αγγλική διοίκηση με την έλευση της διεκδίκησε το νησί ως κτήση της μονής Κύκκου.

Τα *μετόχια* (γεωργοκτηνοτροφικές μονάδες) που διατηρούσε η μονή στην Κυπριακή ύπαιθρο ικανοποιούσαν τις ανάγκες της μονής και του προσωπικού της αλλά και τις εμπορικές της επιδιώξεις για προώθηση κυπριακών προϊόντων στο εξωτερικό. Η μονή διατηρούσε επίσης και *τσιφλίκια,* μεγάλες γεωργικοκτηνοτροφικές μονάδες που διαχειρίζονταν ιδιώτες οι οποίοι και οικειοποιούνταν το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής. Ένα μοντέρνο μοντέλο τσιφλικιού φαίνεται να προωθείται αυτή την στιγμή από την εκκλησία με τους ιεράρχες να αναζητούν επενδυτές για την υπο διάθεση περιουσία των μονών τους. Οι προτάσεις των ιεραρχών φαίνεται να μην δελεάζουν άμεσα τους ενδιαφερόμενους επενδυτές, έπεται ωστόσο συνέχεια.

Πληροφορίες για την Μονή Κύκκου αντλώ από Μ.Μιχαήλ *:Η εκκλησία της Κύπρου κατά την Οθωμανική περίοδο(1571-1878):Η σταδιακή συγκρότηση της σε θεσμό εξουσίας*, ειδικά σ. 20 και σ. 206.

Παρακολουθώ τις συνεντεύξεις του Αρχιεπισκόπου στην Νετ 28/03 και 30/04/13.

Δώρο, Θυσία και Ανταλλαγή

1

Το δώρο είναι η διαδικασία μέσω της οποίας ένα άτομο (ή μια κοινότητα) χαρίζει ένα σύνολο αγαθών χωρίς να υπάρχει ρητή συμφωνία για άμεσα ή μελλοντικά ανταλλάγματα εκ μέρους του παραλήπτη.

Το δώρο διαφέρει ριζικά τόσο από τον αντιπραγματισμό (όπου τα αγαθά ανταλλάσσονται μεταξύ τους) όσο και από την αγοραία συναλλαγή (όπου τα αγαθά αγοράζονται και πωλούνται έναντι ενός χρηματικού αντιτίμου).

2

Αναιρώντας την ανταλλαγή, το δώρο υπονομεύει όχι μόνο την *αγορά* αλλά και το *κράτος* ως θεσμό που εγγυάται την ομαλή ροή των εμπορευματικών σχέσεων.

3

Το δώρο δεν είναι ένα αντικείμενο αλλά μια κοινωνική σχέση ατόμων που διαμεσολαβείται από αντικείμενα. Σαν αδιαχώριστο μέρος της νέας κοινωνίας, συγκροτεί το χωροχρόνο όπου γεννιέται η συλλογική συνείδηση και συναρθρώνει τη γλώσσα της ανασυντεθειμένης κοινότητας.

4

Η υλική αφθονία είναι η *αντικειμενική* προϋπόθεση του δώρου ως γενικευμένης κοινωνικής σχέσης. Για παράδειγμα, η σχετική αφθονία των τροφοσυλλεκτικών κοινωνιών μπορεί να εξηγήσει τον βασικά κομμουνιστικό χαρακτήρα τους (Σάλινς). Αντιστρόφως, η σπάνη ως προς τα θηράματα ή ως προς το καλλιεργήσιμο έδαφος εξηγεί την οριοθέτηση κυνηγετικών περιοχών και την εμφάνιση της γαιοκτησίας στις πρώτες αγροτικές κοινότητες.

Το πρωτόγονο δώρο παραμένει ατελές στις διάφορες τελετουργικές εκδηλώσεις του, καθώς ενσωματώνει τη θυσία ως αρχαϊκή μορφή ανταλλαγής. Μέσω του *πότλατς*, λόγου χάρη, ο αρχηγός της φυλής θυσιάζει ένα μέρος του πλούτου που κατέχει και το μεταβιβάζει στα υπόλοιπα μέλη της κοινότητας με σκοπό να κατοχυρώσει τη δική του εξουσία και, αντίστοιχα, να επικυρώσει την υποταγή του υπηκόου-παραλήπτη. Με τον τρόπο αυτό, ο ανταγωνιστικός χαρακτήρας του πρωτόγονου δώρου ενισχύει μάλλον παρά υπονομεύει την ιεραρχημένη κοινωνική οργάνωση (Μπατάιγ).

5

Η *θυσία* (ως μαγική, ανορθολογική και απροσμέτρητη μορφή ανταλλαγής) είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της φεουδαρχικής κοινωνίας. Ο «ελέω Θεού» άρχοντας-φεουδάρχης νομιμοποιεί την εξουσία του με αντάλλαγμα τη διαθεσιμότητά του να θυσιαστεί για χάρη των υπηκόων του. Η ίδια η παπική εξουσία στη μεσαιωνική Δύση και η εξουσία του ορθόδοξου Πατριαρχείου στο Βυζάντιο θεμελιώνονται στη μυθική θυσία του Χριστού για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Με αυτή την έννοια, η σύγχρονη φιγούρα του πολιτικού ακτιβιστή που επικαλείται τη θυσία του «για την υπόθεση της επανάστασης» με σκοπό να διαφυλάξει την εξουσία του στο μικρόκοσμο των ριζοσπαστικών κύκλων μπορεί να θεωρηθεί φεουδαρχικό ή χριστιανικό κατάλοιπο.

6

Με την άνοδο του καπιταλισμού, η θυσία ως εκφυλισμένη μορφή δώρου υποχωρεί έναντι των αυστηρά ποσοτικών και μετρήσιμων ανταλλακτικών σχέσεων. Ο ορθολογικός *homo economicus* αγοράζει και πουλάει εμπορεύματα σε μια απρόσωπη αγορά που ενισχύει την αποξένωση, καταστρέφει τους συνεκτικούς

δεσμούς της φεουδαρχικής κοινωνίας και καλεί το «ελεύθερο» άτομο να επιβιώσει μόνο του ή να συντριβεί μέσα στον κατακερματισμένο καπιταλιστικό κόσμο.

Καθώς ανέπτυξε τις παραγωγικές δυνατότητες και ενθάρρυνε την τεχνολογική πρόοδο, η ανταλλαγή ως κυρίαρχη καπιταλιστική σχέση έγινε ο ιστορικός καταλύτης που κατάργησε τη φεουδαρχική θυσία και κατέστησε αντικειμενικά δυνατή την πραγμάτωση του δώρου στην ποιοτικά ανώτερη μορφή του.

Η εκπλήρωση αυτών των αντικειμενικών συνθηκών παραμένει, ωστόσο, ανεπαρκής εφόσον δε συνοδεύεται από τη *συνειδητή* παρέμβαση του προλεταριάτου στην ιστορία. Η ριζική υποκειμενικότητα είναι σήμερα η *αναγκαία και ικανή* συνθήκη για τη μετάβαση στη χαριστική κοινωνία του καθαρού δώρου. Είναι η υποκειμενικότητα που ανακαλύπτει την απόλαυση και πλουτίζει χαρίζοντας, προσφέροντας τον εαυτό της χωρίς να θυσιάζεται και χωρίς να ζητά ανταλλάγματα. Είναι το άτομο που ερωτεύεται τη ζωή επειδή γίνεται ελεύθερο και, ταυτόχρονα, απελευθερώνεται επειδή γνωρίζει τον έρωτα.

8

Η μετάβαση στη νέα κοινωνία δεν είναι ένας ουτοπικός στόχος που θα πραγματωθεί με την κατάληψη των χειμερινών ανακτόρων στο μακρινό μέλλον. Πραγματώνεται ατελώς καθημερινά, χάρη σε ένα πλήθος συλλογικών εγχειρημάτων που εδραιώνουν τις χαριστικές σχέσεις, συγκροτούν τα βασικά κύτταρα της νέας κοινωνίας και εξαπλώνονται στον υφιστάμενο κοινωνικό ιστό με σκοπό να μετασχηματίσουν το σύνολο της καθημερινής ζωής (παλεύοντας διαρκώς ενάντια στο διπλό κίνδυνο της καταστολής και της αφομοίωσης). Στις καταλήψεις, τα κοινωνικά κέντρα και τις συνελεύσεις γειτονιάς που αναλαμβάνουν να καλύψουν τις στοιχειώδεις ανάγκες (τροφή, στέγη, περίθαλψη, μόρφωση) ολοένα ευρύτερων πληθυσμιακών στρωμάτων στη βάση της χαριστικής αμοιβαιότητας. Δεν πρόκειται απλώς για μορφές αντίστασης στη βαρβαρότητα και τον ολοκληρωτισμό του καπιταλισμού που έχει περιέλθει στη φάση της μόνιμης κρίσης του. Είναι η ίδια η κίνηση που καταργεί την υπάρχουσα κατάσταση πραγμάτων δίνοντας νέα μορφή και περιεχόμενο στις ανθρώπινες σχέσεις. Είναι η ίδια η αναρχική-κομμουνιστική κοινωνία που αναδύεται καθημερινά μέσα από τις στάχτες του παλιού κόσμου που αποσυντίθεται.

Χ.Μ.



“Θ

Don Andrea Gallo / Franca Rame Δυο κηδείες με τις νότες του Bella ciao...



“Θυμήσου ότι υπάρχει Θεός και είναι κομμουνιστής” Franca Rame

«Εκείνο που πάντα προσπάθησα να κάνω αυτά τα χρόνια ήταν να επιδιώξω να δει ο κόσμος την πραγματική διάσταση της εξουσίας, να ανακαλύψει το πρόσωπό της. Με λίγα λόγια, θέλω να πω, ότι οι επαναστάσεις δε γεννιούνται επειδή κάποιος ξυπνάει ένα πρωί και λέει:«Τι ωραία μέρα, ας κάνουμε την επανάσταση» Με άλλα λόγια να δημιουργήσεις στον κόσμο την συνείδηση ότι είναι εκμεταλλευόμενος, να τον κάνεις να δει την διάσταση της εκμετάλλευσής του. [...]» Ντάριο Φο, 1973

Δύο τεράστιες απώλειες, σε απόσταση λίγων ημερών, έκαναν την Ιταλία πιό γυμνή και εύθραστη, αλλά συγχρόνως ταρακούνησαν τα βαλτωμένα νερά των συνειδήσεων με ένα έντονο μάθημα ελευθερίας και εξέγερσης μπροστά στο κατεστημένο και στην κάθε εξουσίας.

*

Στις 22 Μαίου 2013, το απόγευμα, σε ηλικία 84 ετών πέθανε στη Γένοβα λόγω πνευμονικής και καρδιακής ανεπάρκειας ο πατέρας Αντρέα Γκάλο, γνωστός στην Ιταλία και ως «ο παπάς των έσχατων και των ανυπεράσπιστων». Ο πατήρ Γκάλο έπαιρνε συχνά επί σειρά ετών αποστάσεις από τις επίσημες θέσεις της ιεραρχίας της Καθολικής Εκκλησίας. Ήδη από την δεκαετία του 1950, όταν ιερουργούσε σε αναμορφωτήριο, διαμόρφωνε μια «επαναστατική» για την εποχή του μέθοδο, που βασιζόταν στην δημιουργία ενός κλίματος εμπιστοσύνης και στην προσπάθεια ενίσχυσης της ατομικής ελευθερίας των εφήβων. Κατόπιν, ως το 1970, προσέφερε το έργο του σε ενορία του ιστορικού κέντρου της Γένοβας, σε μια περιοχή με έντονα κοινωνικά προβλήματα. Πολλοί ιεραρχικά ανώτεροι κληρικοί θεωρούσαν τότε τις θέσεις του κοντινές με εκείνες της «Θεολογίας της Απελευθέρωσης» και τις ιδέες του, υπερβολικά προοδευτικές. Το 1975 ο καθολικός ιερέας, μαζί με μια ομάδα συνεργατών του, ίδρυσε την κοινότητα San Benedetto al Porto (Σαν Μπενεντέτο αλ Πόρτο), για να βοηθήσει «τους τελευταίους κι όσους βρίσκονται στο περιθώριο»: τοξικομανείς, άστεγους, άτομα με ψυχικά νοσήματα, χωρισμένους γονείς με μικρά παιδιά. Όπως επισημαίνουν μέσα ενημέρωσης της Ιταλίας, «από εκείνη την στιγμή, ο πατέρας Γκάλο θεωρήθηκε σημείο αναφοράς από όσους επιθυμούν μια εκκλησία που να πλησιάζει τους ανθρώπους με την δύναμη της κατανόησης, χωρίς διακρίσεις και φραγμούς».

Επί τέσσερις δεκαετίες συμμετείχε σε εκατοντάδες διαδηλώσεις και πορείες, γράφοντας βιβλία και λαμβάνοντας δημόσια θέση υπέρ των μεταναστών των δικαιωμάτων των ομοφυλόφιλων και κατά της αμφισβήτησης και καταπάτησης της αξιοπρέπειας των εργαζομένων.

“Ζω στο δρόμο, κάθε μέρα και κάθε νύχτα, και ψάχνω την επλίδα μαζί με τους ανθρώπους που συναντάω. Στο δρόμο μού έμαθαν τη ζωή. Είμαι ένας παπάς του πεζοδρομίου. Με είπαν *κόκκινο παπά, παπά-κομμουνιστή, προστάτη των τοξικομανών*. Και ξέχασαν ότι είμαι επίσης φίλων των πορνών, των ανώμαλων, των

μάγκων, των μεταναστών, κι όλων αυτών που ταξιδεύουν σε αντίθετη και επίμονη πορεία. Είναι μέσα στον κόσμο που πρέπει να βρίσκεται ένας παπάς: στη εκκλησία, στο δρόμο, στο εργοστάσιο, στο σχολείο, παντού, όπου χρειάζεται η παρουσία του, όπου κανείς υποφέρει, εργάζεται, οργανώνεται κι αγωνίζεται για τα δικαιώματά του και για την αξιοπρέπειά του”

Ο ντον Γκάλο στα δεκαεπτά του ήταν αντάρτης στα βουνά της Γένοβας. Ήταν πάντα ένας "ανώμαλος παπάς", ένας χριστιανός μέσα στην κοινωνία μας. Ένας μαχητής. Έλεγε ότι ήταν κομμουνιστής, αναρχικός.

“Είμαι μεγάλος αμαρτωλός, αλλά είμαι και μη βίαιος. Και είμαι αναρχικός, γιατί όπου υπάρχει κατάχρηση εξουσίας, εγώ είμαι εκεί”

Έγινε φίλος των Κοινωνικών Κέντρων και σύντροφος όλων των αγωνιζόμενων σε πολιτικούς και κοινωνικούς αγώνες. Δεν έλειψε από πουθενά, από το Τσιάπας, στις καταλήψεις σπιτιών, στις διάφορες κρίσεις, στους αγώνες διάσωσης των Κοινωνικών Κέντρων.

Εγώ τον πρωτογνώρισα στη Γένοβα το 2001, στη Piazza Alimonda, την μέρα μετά τη δολοφονία του Carlo Giuliani...

Στο G8 της Γένοβας ήταν από τους πυλώνες της αντίστασης και της ανυπακοής. Δεν υποστήριζε μόνο το κίνημα. Υποστήριζε την ανάγκη μιας ριζοσπαστικής του έκφρασης και πολιτικής. Για μένα, πέθανε ένας σύντροφος και αγωνιστής. Για κάποιους άλλους, μπορεί να πέθανε ένας παπάς. Το εάν ήταν παπάς ενδιέφερε περισσότερο την Καθολική Εκκλησία, που τον κυνήγησε.

Οι σύντροφοι από το Κοινωνικό Κέντρο "Terra di nessuno” (Γη του κανενός) της Γένοβας έλαβαν μέρος στην κηδεία του με ένα σαφές σύνθημα στο πανό τους: Hasta siempre Comandante Andrea. Ο ντον Γκάλο βοηθούσε τον κόσμο που είχε ανάγκη, δεν έκανε κηρύγματα για τον παράδεισο και την κόλαση ή την πίστη. Έλεγε να κάνουμε κάτι εδώ και τώρα.

Η κηδεία του έγινε στη Γένοβα. Τη θεία λειτουργία πριν την κηδεία για τον ιερέα τέλεσε ο καρδινάλιος Μπανιάσκο και την ομιλία στην εκκλησία εκφώνησε η μοναδική τρανσέξουαλ βουλευτής στην ιστορία της χώρας, η «Βλάντι» Λουξούρια. Η ομιλία του καρδιναλίου Μπανιάσκο στην εκκλησία διακόπηκε μάλιστα σε κάποιο σημείο όταν ακούστηκε το Bella Ciao (που ο Γκάλο είχε τραγουδήσει μέσα στο ναό τον περασμένο Δεκέμβριο).

Παρόντες στην κηδεία ήταν ο δήμαρχος και αντιπρόσωποι της περιφερειακής κυβέρνησης αλλά και μέλη άλλων θρησκευτικών κοινοτήτων της πόλης.

“*Η εκκλησία ήρθε να μας πει ότι θα μας θάψει όλους αυτή. Γιατί είναι μεγάλη και μπορεί να μας συμπεριλάβει στις αγκάλες της. Ο ντον Γκάλο ήταν από άλλη στόφα. Το ίδιο και οι άνθρωποι που τον πλαισίωναν. Ήμασταν ο κόσμος από τα Κοινωνικά Κέντρα, πρώην τοξικομανείς και πρώην φυλακισμένοι, τραβεστί και πρώην και νυν πόρνες. Τι έκαναν οι τραβεστί στον καρδινάλιο Μπανιάσκο; Μπήκαν στη σειρά για να μεταλάβουν. Ο Μπανιάσκο δεν τόλμησε να αρνηθεί, γιατί θα άκουγε περισσότερα από αυτά που είχε ακούσει μέχρι εκείνη την ώρα, που δεν τον είχαν αφήσει σε ησυχία τραγουδώντας αντάρτικα. Ο πρόεδρος της Συνόδου των Ιταλών Επισκόπων αναγκάστηκε να δώσει τη θεία κοινωνία σε τραβεστί! Δεν είχε ξαναγίνει στην Ιταλία!*” L. Casarini

*

Στις 29 Μαίου, ακριβώς μια εβδομάδα μετά, επίσης σε ηλικία 84 ετών, πέθανε η Franca Rame (Φράνκα Ράμε), ηθοποιός, δραματουργός, πολιτικός, σύζυγος και σταθερή συνεργάτης του νομπελίστα συγγραφέα Ντάριο Φο. Αφησε την τελευταία της πνοή στο Μιλάνο. Η κατάσταση της υγείας της είχε επιδεινωθεί από τον Απρίλιο του 2012 όταν υπέστη εγκεφαλικό επεισόδιο.

Από μικρή, ασχολήθηκε με το θέατρο, όπου πρωτοεμφανίστηκε το 1951 και τρία χρόνια μετά, το 1954, παντρεύτηκε τον Ντάριο Φο. Μαζί, το 1958 ίδρυσαν τον δικό τους θίασο. Συνδυάζαν πάντα την τέχνη με την πολιτική και κοινωνική τους προσφορά - κι έτσι αγκάλιασαν την ουτοπία του κινήματος του Μάη του 1968. Έτσι, το 1968 βγήκε από τον κύκλο του Εθνικού Θεάτρου της Ιταλίας και ίδρυσε τη συλλογική ομάδα Nuova Scena (Νέα Σκηνή), από την οποία όμως αποσύρθηκε μαζί με τον Νταριο Φο, λόγω πολιτικο-ιδεολογικών διαφορών. Δημιούργησαν, λοιπόν, μια άλλη ομάδα ονόματι La Comune (Η Κομμούνα), η

οποία και αυτή λειτουργούσε σε χώρους που μέχρι τότε δεν φιλοξενούσαν θεατρικές παραστάσεις (όπως τα σπίτια του λαού, τα εργοστάσια, τα σχολία υπό κατάληψη κτλπ). Υπήρξε δυναμική ερμηνεύτρια σε παραστάσεις σάτιρας και πολιτικής αντι-πληροφόρησης. Πρέπει να θυμιθούμε τουλάχιστον το “Ο τυχαίος θάνατος ενός αναρχικού” και το “Δεν πληρώνουμε, δεν πληρώνουμε”. Μαζί με τον άνδρα της, εντάχτηκε στην οργάνωση Soccorso Rosso Militante (Μαχητική Κόκκινη Βοήθεια).

Προς το τέλος της δεκαετίας του 60, μπήκε στο κίνημα των φεμινιστών: άρχισε να γράφει και να ερμηνεύει δικά της κείμενα, όπως το Όλο σπίτι, κρεβάτι και εκκλησία, Το πάχος είναι ωραίο!, Η μητέρα. Το 1971 υπέγραψε την ανοιχτή επιστολή που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό L'Espresso για την υπόθεση Pinelli. Στις 9 μαρτίου του 1973, η Franca Rame αναγκάστηκε να ανεβεί σε ένα φορτηγάκι από 5 άντρες πού ανήκαν σε οργάνωση της άκρας δεξιάς, από τους οποίους βιάστηκε επανειλημμένα και βασανίστηκε. Μετά από καιρό, το συμβάν αυτό έγινε υλικό για το έργο Ο βιασμός, το 1981. Η ποινική διαδικασία ολοκληρώθηκε μόνο το 1998, και κατέληξε στην παραγραφή του εγκλήματος.

Το 1999 ανακηρύχθηκε σε επιτιμος διδακτωρ του Πανεπιστημίου του Wolverhampton (Αγγλία) μαζί με τον Νταριο Φο.
Στις πολιτικές εκλογές του 2006, έβαλε υποψηφιότητα σαν επικεφαλής στη Γερουσία με το κόμμα “Ιταλία των αξιών” και προτάθηκε για το αξίωμα του προέδρου της Δημοκρατίας. Το 2008 εγκατέλειψε την Γερουσία λέγονατς ότι “*οι θεσμοί μού φάνηκαν αδιάβροχοι και πυρίμαχοι σε κάθε ματιά, πρόταση ή παράκληση προερχόμενη από τα έξω, δηλαδή όχι από κάποιον που είναι οργανική έκφραση ενός κόμματος ή μιάς ομάδας οργανωμένου συμφέροντος*”.
Το 2009, μαζί με τον Ντάριο Φο, έγραψε την αυτοβιογραφία της με τίτλο “Μια ζωή αυτοσχέδια”. Η περίπτωση του καθενός που αγωνίζεται στη ζωή του για την ελευθερία, την δικαιοσύνη και την αξιοπρέπεια όλων των ανθρώπων και των λαών αξίζει να αφηγηθεί, μάς επενθυμίζει ο Νταριο Φο:
«*Η άγνοια είναι η βάση της αδικίας. Σήμερα πρέπει να εκμεταλλευτούμε το γεγονός ότι εμείς οι άλλοι, οι θεατράνθρωποι, οι διανοούμενοι, οι ηθοποιοί, έχουμε το δικαίωμα του λόγου και τη δυνατότητα να ενημερώνουμε τους νέους. Έχουμε το χρέος να αφηγούμαστε τη ζωή. [...] Άνθρωποι όλων των χωρών, αφηγηθείτε την ιστορία σας*». Ντάριο Φο

Μαζί, διαρκώς, ανήκαν στον χώρο της ιταλικής ριζοσπαστικής αριστεράς, στήριξαν με πάθος τον αγώνα των ελλήνων αντιστασιακών κατά της χούντας τον συνταγματαρχών και μετά την πτώση της στρατιωτικής δικτατορίας, επισκέφθηκαν την Αθήνα - ήταν τότε που ανέβασε το Θέατρο Τέχνη το έργο του Ντάριο Φο «Η Ισαβέλλα, τρεις Καραβέλλες και ένας παραμυθάς».

Την κηδεία της η Φράνκα την είχε φανταστεί γεμάτη “από γυναίκες ντυμένες στα κόκκινα, που τραγουδάνε όλες μαζί το Bella Ciao”. Και έτσι κι έγινε, στο Μιλάνο, σαν όμορφη διαδήλωση-παράσταση όπου οι έννοιες Ελευθερία, Έρωτας, Αγώνας, Ανατροπή λειτούργησαν σαν σκηνικό της συλλογικής μνήμης και μαρτυρίας απέναντι στον κάθε κίνδυνο και παγίδα.

Οι δύο αυτές παρουσίες, που για τόσα χρόνια προσεφεραν σημαντικότατο ερέθισμα στην κοινη γνώμη, ζώντας στο πετσί τους τη φίμωση της έκφρασης και τη σωματική και ψυχολογική βία, νομίζω πως δεν πρέπει να γίνουν απουσίες. Θα μάς βλέπουν από κάπου ψηλά, μαζί, και θα μάς κρατάνε ξύπνιους και όρθιους απέναντι από κάθε κύνδινο και παγίδα.

G.Z.

Κοινωνικά δίκτυα, μεγαλοεταιρείες, κυβερνήσεις, προσωπικά δεδομένα

Τα τελευταία χρόνια η συντριπτική πλειοψηφία του κόσμου θεωρεί ως αναπόσπαστο, σε μικρότερο η μεγαλύτερο βαθμό, μέρος της ζωής της τα δίκτυα κοινωνικής δικτύωσης, κυρίως το Twitter και το Facebook. Παρόλο που οι περισσότεροι (ευτυχώς) ξέρουν ότι οτιδήποτε μπαίνει στο Facebook δεν είναι σε καμία περίπτωση ασφαλές και κρυφό, ελάχιστοι ξέρουν το πραγματικό εύρος της χρήσης του εν λόγω μέσου (και των κοινωνικών δικτύων γενικότερα) ως εργαλείων παρακολούθησης.

Το πιο προφανές είναι ότι οτιδήποτε μπαίνει στο «Φατσοβιβλίο»- κατασκοπευτικός όρος(!)- και ορίζεται ως ορατό είναι ορατό από όλους – αυτό συμπεριλαμβάνει και τους εργοδότες. Ουκ ολίγοι έχασαν τη δουλειά τους λόγω επικριτικών για τους εργοδότες τους (η τα πιστεύω αυτών!) σχολίων και αναρτήσεων στο Facebook. Αυτό συμπεριλαμβάνει και τις κυβερνήσεις, και φαινομενικά- και κυριολεκτικά- αθώα σχόλια και αστειισμοί μπορούν να χρησιμοποιηθούν από το κράτος για καταστολή της παραμικρής φωνής αντίρρησης. Στην Αγγλία, κατά τη διάρκεια των συγκρουσιακών διαμαρτυριών του Αυγούστου του 2011, δύο άτομα που απλά δημιούργησαν ομάδα στο Facebook από την οποία απλά εξέφραζαν την επιθυμία τους να συνεχιστούν και να ενταθούν οι διαμαρτυρίες καταδικάστηκαν σε 4ετή φυλάκιση για «υποκίνηση ταραχών» (οι νόμοι της «γηραιάς Αλβιόνας» προνοούσαν μέγιστη ποινή 10 ετών!)[1]. Από αυτά είναι εμφανές ότι οτιδήποτε «μικρό» μπαίνει στο Facebook, αλλά και οπουδήποτε αλλού από όπου μπορεί να το «αλιεύσει» το κράτος, οι καπιταλιστές και γενικά το καταπιεστικό παγκόσμιο σύστημα μπορεί να σε στείλει για πολλά χρόνια στη στενή...ναι, έχουμε χούντα!

Όσο αφορά την ικανότητα τους να αλιεύουν λόγο («υποκινήσεις») που δεν «συνάδει με τας Αρχάς» , την έχουν σε μεγάλο βαθμό, λόγω τεσσάρων παραγόντων:

1) Η ανάπτυξη «έξυπνων» αλγορίθμων και λογισμικών. Μέχρι και ένας φοιτητής Πληροφορικής του τέταρτου έτους μπορεί να δημιουργήσει εφαρμογές που συνθέτουν προφίλ χρηστών του Facebook από δεδομένα προσβάσιμα στον οποιονδήποτε, τα οποία είναι αναρτημένα στο Facebook (πόσο μάλλον από δεδομένα τα οποία υποτίθεται η εταιρεία δεν αποκαλύπτει στον κάθε τυχαίο χρήστη, αλλά πιθανό να τα δίδει από την «πίσω πόρτα» σε εταιρείες που πληρώνουν, τις υπηρεσίες καταστολής κοκ). Συγκεκριμένα, ως παράδειγμα, υπάρχει ήδη λογισμικό το οποίο μπορεί να ακολουθεί, να καταγράφει και να προβλέπει τις συνήθειες και την κάθε κίνηση κάθε χρήστη [2] αλλά και

λογισμικά το οποία προβλέπουν δυναμικές ολόκληρων πολύπλοκων δικτύων ανθρώπων (όπως πχ κοινωνικών κινημάτων, παρόλο που όπως είναι φυσικό όσοι το προωθούν μιλούν για παρακολούθηση μόνο «εγκληματικών οργανώσεων»-όπως πχ το καταπιεστικό σύστημα αντιλαμβάνεται όσους αντιστέκονται) [3][5].

2) Τα τεράστια οικονομικά και τεχνικά μέσα των καταπιεστών (κρατών, μεγαλοεταιρειών) σε σχέση με τα μέσα του κάθε απλού ανθρώπου η ακόμη και των κοινωνικών κινημάτων. Μπορούν να παρακολουθούν (ίσως και να αποκρυπτογραφούν;) τα πάντα, απλά με το να διαθέτουν ένα τεράστιο όγκο υπολογιστικής ισχύος [4]. Όλα αυτά βέβαια τα έχουν επειδή αιώνες τώρα υπήρχε η απόλυτη εκμετάλλευση της εργασίας του καθενός ο οποίος αναγκάζεται να δουλεύει με τους όρους τους...

3) Το ότι ένα μεγάλο δυστυχώς μέρος των κοινωνιών είναι αυτό που λέμε ρουφιάνοι-άτομα που είτε έχουν συμφέροντα να υπερασπίζονται το υπάρχον σύστημα (η μειοψηφία), είτε είναι παραπλανημένα και δεν ξέρουν τι τους γίνεται, είτε έχουν καλλιεργημένη φασίζουσα νοοτροπία λόγω των μηχανισμών προπαγάνδας του συστήματος κοκ. Για παράδειγμα, τουλάχιστο σύμφωνα με τους μπάτσους, οι καταγγελίες για τους δύο που καταδικάστηκαν το καλοκαίρι του 2011 στην Αγγλία έγιναν από «καθημερινούς» πολίτες. Εδώ φαίνεται και ένα βασικό χαρακτηριστικό κάθε καταπιεστικού συστήματος, ακόμη και των πιο βίαιων- δεν στέκονται χωρίς τη συναίνεση ενός μεγάλου μέρους της κοινωνίας...

4) Η άγνοια (ή αδιαφορία...) ενός μεγάλου μέρους της κοινωνίας για τα δικαιώματα του στο Διαδίκτυο, καθώς και το ότι οι «νέες εποχές» ήρθαν κάπως απότομα και ακόμη νομίζουν πολλοί ότι είμαστε σε ανύποπτους καιρούς («τι έννα μας κάμουν δηλαδή ρε...», «έννα ασχοληθούν μαζίν μου τωρά» κοκ).

Είναι λοιπόν επιβεβλημένο όλοι μας να λάβουμε μέτρα αυτοπροστασίας στο Διαδίκτυο, και ειδικά στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Κάποια από αυτά είναι :

- Αποφυγή αναρτήσεων φωτογραφιών, διευθύνσεων, επαγγέλματος/ εργοδότησης, ονομάτων, οποιωνδήποτε άλλων πραγματικών στοιχείων οπουδήποτε δεν χρειάζεται. Ότι μπει στο Διαδίκτυο μπαίνει σε εξυπηρετητές (servers) που αν ελέγχονται από αναξιόπιστες μεγαλοεταιρείες που δεν έχουν πρόβλημα να πουλήσουν στον Α η Β (πιθανόν εργοδότη) για λίγα κέρδη προσωπικά δεδομένα υπάρχει πρόβλημα παραβίασης αυτών των δεδομένων. Ακόμη κι αν ένα δεδομένο δεν είναι πλέον προσβάσιμο από το Διαδίκτυο, αυτό δε σημαίνει ότι όποιος ελέγχει τον εξυπηρετητή το έχει διαγράψει από τα αρχεία του...Οι φίλοι και οι γνωστοί μας μας ξέρουν με τα παρατσούκλια μας έτσι κι αλλιώς.

- Αποφυγή δημιουργίας αλυσίδων δεδομένων. Έστω ότι έχουμε τρεις ιστοσελίδες, εδώ Α, Β και Γ για χάρη

του παραδείγματος. Έστω τώρα ότι στην Α βάζει κάποιος το ηλεκτρονικό του ταχυδρομείο και ένα ψευδώνυμο, στη Β το ίδιο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο και έναν κωδικό και στη Γ τον ίδιο κωδικό με τη Β και το όνομα του. Αν κάποια εταιρεία συλλογής πληροφοριών πληρώσει η συνεργαστεί και με τις τρεις αυτές εταιρείες, μπορεί να συνδέσει το ψευδώνυμο στη σελίδα Α με το όνομα στη σελίδα Γ με ένα αρκετά μεγάλο βαθμό σιγουριάς. Σε αυτή τη λεγόμενη «αρχή του μωσαϊκού» βασίζονται ολόκληρα λογισμικά συλλογής πληροφοριών[5].

- Χρήση αντιπαρακολουθητικών λογισμικών όπως το Tor, τα οποία μπορούν να κρυπτογραφούν τα δεδομένα που αποστέλλονται στο Διαδίκτυο και να αποκρύπτουν την πηγή τους. Βοηθητική είναι επίσης η χρήση proxy servers, οι οποίοι λειτουργούν ως ενδιάμεσοι σταθμοί για μεταφορά δεδομένων στο Διαδίκτυο, αποκρύπτοντας τον πραγματικό τους προορισμό.

Όπως πάντα όμως, το κυριότερο είναι γνώση, εγρήγορση ατομική και κοινωνική και πολύ σημαντικό αυτοοργάνωση και κινητοποίηση για υπεράσπιση των δικαιωμάτων μας στο Διαδίκτυο, ίσως ενός από τους λίγους «τόπους» που υπάρχει ακόμη κάποιος βαθμός ελευθερίας με προοπτική εξάπλωσης στην υπόλοιπη κοινωνία.

ένας σύντροφος

Αναφορές

[1] England riots: Two jailed for using Facebook to incite disorder.
http://www.bbc.co.uk/news/uk-england-manchester-14551582

[2] Raytheon Riot Software Predicts Behavior Based on Social Media.
http://www.pcmag.com/article2/0,2817,2415340,00.asp

[3] Researchers build software to map «criminal» networks.
http://www.itnews.com.au/News/312749,researchers-build-software-to-map-criminal-networks.aspx

[4] The black box: Inside America's massive new surveillance centre
http://www.wired.co.uk/magazine/archive/2012/05/features/the-black-box?page=all

[5] **Why Graph Search Could Be Facebook's Largest Privacy Invasion Ever**

http://www.thenation.com/blog/172459/why-graph-search-could-be-facebooks-largest-privacy-invasion-ever#



facebook: Συσπείρωση Ατάκτων
http://syspirosiatakton.org/



Να΄λεγες ίσως
τη λέξη ελευθερία
με άλλη προφορά
ερχόμενη
από τον άλλο κόσμο
των χαμένων
και να την άπλωνες
σαν άσπρο σεντόνι
μες στον φως
της ηλιογέννητης αυγής
μιας άλλης μέρας

G.Z.